

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ
ทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

โดย

นางสาวภัทราวดี ศรีรักษ์

ตำแหน่ง ครู

สาขาวิชา การบริหารงานคหกรรมศาสตร์

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ
ทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัณิยม รหัสวิชา 20406-2107
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

โดย

นางสาวภัทราวดี ศรีรักษ์

ตำแหน่ง ครู

สาขาวิชา การบริหารงานคหกรรมศาสตร์

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 3
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวภัทราวดี ศรีรักษ์
ชื่อเรื่อง : การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของ เดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา
สาขาวิชา : การบริหารงานคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา : 1/2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยการปรับประยุกต์รูปแบบการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิส หน่วยการเรียนรู้ เรื่องการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน แบบวัดทักษะปฏิบัติ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยการปรับประยุกต์รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการจัดดอกไม้ สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การส่งเสริมการเรียนรู้ โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา สรุปได้ว่านักเรียนมีคะแนนทักษะปฏิบัติสูงขึ้นในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 วงรอบ โดยมีคะแนนการประเมินทักษะปฏิบัติของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 25.03 อยู่ในเกณฑ์การผ่านระดับสูง 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยการปรับประยุกต์รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในชั้นเรียน : การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม พัฒนานักเรียนให้มีความรู้ และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนด้านงานคหกรรมศาสตร์ให้ดียิ่งขึ้น และสามารถใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ ต่อนักเรียนเองได้ การทำงานในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์และเอาใจใส่จาก คณะผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา หัวหน้าสาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ ครูประจำภาควิชาที่กรุณาสละเวลาอันมีค่า ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาโดยตลอดจนการวิจัยในชั้นเรียนเล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัย เพื่อนำความรู้มาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนจนประสบความสำเร็จในทุกวันนี้ ขอขอบพระคุณมารดา บิดา พี่สาว เพื่อน และบุคคลในครอบครัวทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัย ผ่านพันอุปสรรค และมีแรงใจในการทำงานในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วง

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยเรื่องนี้จะประโยชน์ต่อผู้อ่านเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านงานคหกรรมศาสตร์ให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อบกพร่องประการใดผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้

นางสาวภัทราวดี ศรีรักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	5
งานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
แบบแผนการวิจัย	15
ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	16
การดำเนินการวิจัย/การเก็บรวบรวมข้อมูล	21
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	30
อภิปรายผล	30
ข้อเสนอแนะ	35
บรรณานุกรม	36
ภาคผนวก	37
ประวัติผู้วิจัย	75

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เกิดความสมดุลในทุกด้าน ซึ่งพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor domain) ถือว่าเป็นพฤติกรรมทางการศึกษาหนึ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนอย่างสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประสิทธิผลที่สมบูรณ์ของงานหรือกิจกรรมใด ๆ ที่เป็นภาระงานของผู้เรียนแต่ละคน การทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย พฤติกรรมด้านทักษะพิสัยจะเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์นั้นจะต้องมีการปฏิบัติที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการส่งเสริมการประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมันิยม ส่งเสริมการเรียนรู้รายวิชา การจัดดอกไม้ รหัสวิชา 20406-2006 ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการปรับประยุกต์รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมันิยม ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional model for psychomotor domain) จัดเป็นทักษะใหญ่ ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก ซึ่งการฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิส หลักการของทักษะปฏิบัติของเดวิส นั้น สอนโดยการที่ครูทำการสาธิตทักษะย่อย เป็นลำดับขั้นตอนและให้นักเรียนทำตาม จากนั้นให้นักเรียนรวมทักษะย่อยที่ได้ฝึกมานั้น รวมเป็นทักษะใหญ่พร้อมกับส่งเสริมเทคนิควิธีให้เกิดทักษะความชำนาญในทักษะนั้นอย่างสมบูรณ์ มาใช้ในรายวิชา การจัดดอกไม้ รูปแบบนี้มุ่งพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมากกระบวนการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของ เดวิส มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ รวมถึงการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยปรับประยุกต์รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

เพื่อจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง และตลอดเวลาทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการส่งเสริมการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัณิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัณิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานประดิษฐ์ตามสมัณิยม มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
2. นักเรียนมีความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน 3 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purosive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัณิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัณิยม รหัสวิชา 20406-2107

3. เนื้อหา

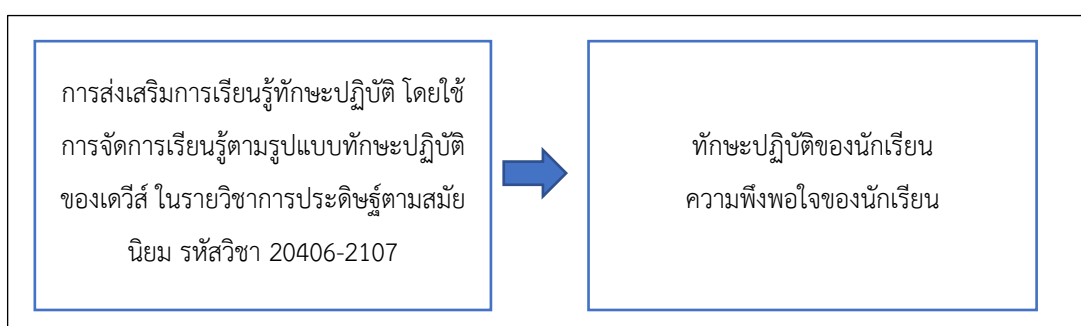
เนื้อหาที่ใช้คือ วิชางานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม หน่วยที่ 4 เรื่องการประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 15 ชั่วโมง รวมเวลาทดสอบก่อนเรียน 45 นาที และทดสอบหลังเรียน 45 นาที

5. กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่อง การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 โดยมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ รวมถึงการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. “ทักษะปฏิบัติ” หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนฝึกฝนเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสด้วยตนเองเป็นประจำ จนเกิดความชำนาญและสามารถนำทักษะความรู้ที่ได้นั้นมาใช้ในการเรียนตามวัตถุประสงค์ในรายวิชาการจัดดอกไม้ ซึ่งวัดได้จากแบบวัดทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. “รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส” หมายถึง แบบแผนประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการและ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย เป็นทักษะที่สมบูรณ์

3. “การประดิษฐ์ งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม” หมายถึง หน่วยการเรียนรู้ในรายวิชา งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ สมรรถนะรายวิชา ข้อที่ 3. ประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม ตามวิธีการ

4. “ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจความสนใจและการเห็นคุณค่าที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา วัดได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. นักเรียนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ส่งผลให้มีทักษะปฏิบัติที่สูงขึ้น

2. นักเรียนมีความพึงพอใจ เมื่อได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107

3. เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อมุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะทางการเรียนวิชาชีพด้านคหกรรมศาสตร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษา การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ดังนี้

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาคหกรรม
2. จุดประสงค์รายวิชางานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107
3. การจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาคหกรรม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นหลักสูตรหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนการศึกษาแห่งชาติเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติมาตรฐานการศึกษาของชาติและกรอบคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ ตลอดจนจูนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับฝีมือรวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ ตามความสนใจและโอกาสของตน ส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือเพื่อจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบัน สถานศึกษา หน่วยงานสถานประกอบการและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับ ชุมชน ระดับ ท้องถิ่นและระดับชาติ

จุดประสงค์สาขาวิชา ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

- 1) เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะด้านภาษาและการสื่อสาร ทักษะการคิดและการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคมและการดำรงชีวิต ในการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
- 2) เพื่อให้มีความเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้หลักการบริหารและจัดการวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และหลักการทำงานอาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพ ธุรกิจคหกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

- 3) เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและกระบวนการทำงานในกลุ่มงานพื้นฐานด้านธุรกิจ คหกรรม
- 4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานผลิตและบริการด้านธุรกิจคหกรรมตามหลักการและกระบวนการในลักษณะครบวงจรเชิงธุรกิจ
- 5) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านธุรกิจคหกรรมในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระรวมทั้งการใช้ความรู้ และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้
- 6) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและดำรงชีวิตโดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักการใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างคุ้มค่า คำนึงถึงความปลอดภัยต่อตนเอง ผู้อื่นและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- 7) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด

2. จุดประสงค์รายวิชาตามสมรรถนะวิชาชีพ รหัสวิชา 20406 - 2107

วิชา งานประดิษฐ์ตามสมรรถนะวิชาชีพ รหัสวิชา 20406-2107 จำนวน 2 หน่วยกิต จำนวน 4 ชั่วโมง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจเกี่ยวกับงานประดิษฐ์ตามสมรรถนะวิชาชีพ การเลือกวัสดุ อุปกรณ์ การประดิษฐ์งานตามสมรรถนะวิชาชีพ การบรรจุภัณฑ์ การคำนวณต้นทุน กำหนดราคาและจัดจำหน่าย
2. สามารถประดิษฐ์ตามสมรรถนะวิชาชีพ บรรจุภัณฑ์ การคำนวณต้นทุน กำหนดราคาและจัดจำหน่าย
3. สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในงานประดิษฐ์ตามสมรรถนะวิชาชีพ
4. มีเจตคติและมีกิจนิสัยที่ดีในการปฏิบัติงานด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประณีต รอบคอบ ประหยัด สะอาดและปลอดภัย

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับ งานประดิษฐ์ตามสมรรถนะวิชาชีพ การออกแบบ การเลือกวัสดุอุปกรณ์ บรรจุภัณฑ์ การคำนวณต้นทุนกำหนดราคาและจัดจำหน่าย งานประดิษฐ์ตามสมรรถนะวิชาชีพ ตามหลักการ
2. ออกแบบ เลือกวัสดุอุปกรณ์ประดิษฐ์งานตามสมรรถนะวิชาชีพ ตามหลักการใช้งาน
3. ประดิษฐ์งานตามสมรรถนะวิชาชีพ ตามวิธีการ
4. ทำบรรจุภัณฑ์สำหรับชิ้นงานตามสมรรถนะวิชาชีพ ตามลักษณะงาน
5. คำนวณต้นทุน กำหนดราคาและจัดจำหน่าย ตามหลักการ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป เกี่ยวกับงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม การออกแบบ การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม การประดิษฐ์เพื่อธุรกิจในห้องถิ่น (ศิลปะการพับผ้าชั้นหมากมุสลิม) บรรจุภัณฑ์ คำนวณต้นทุน กำหนดราคา และจัดจำหน่าย

3. การจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

3.1 ความหมายของทักษะปฏิบัติ

กมลวรรณ ตังธนากานนท์ (2557, หน้า 6-7) ได้ให้ความหมายของทักษะปฏิบัติ หมายถึง การเคลื่อนไหวทางกายภาพ การควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย และการใช้ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว ซึ่งประกอบด้วย การเคลื่อนไหวของร่างกาย และการประสานสัมพันธ์ของต่างๆ ซึ่งอาจเป็นการเคลื่อนไหวของร่างกายแบบพื้นฐานหรือ เป็นการปฏิบัติงานตามกระบวนการต่างๆ ก็ได้จากแนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับการจำแนก ลำดับขั้นของพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย สามารถสรุปสังเคราะห์ลำดับขั้นของพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยได้ 5 ลำดับขั้นหลัก ได้แก่ การรับรู้และการปฏิบัติพื้นฐาน การเตรียมความพร้อมและการเลียนแบบ การฝึกปฏิบัติการปฏิบัติด้วยความชำนาญ และการปรับเปลี่ยนหรือสร้างปฏิบัติการ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (อ่างในสิริมณี บรรจง 2553, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของทักษะปฏิบัติไว้ว่าทักษะปฏิบัติ (Performance) พฤติกรรมของผู้เรียนในการประยุกต์ความรู้และทักษะต่างๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานโดยการประเมินตามสภาพจริง เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนจากงานที่ให้ปฏิบัติจริงหรือในสภาพที่เป็นจริง เพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่กำหนดได้ดีเพียงใด และปฏิบัติได้อย่างไร นอกจากนี้ควรมีการประเมินจากแฟ้มสะสมงานเป็นการประเมินที่เน้นความสำเร็จของผู้เรียนจากผลงานที่ผู้เรียนเก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบในแฟ้มกล่อง หรือกระเป๋าแล้วแต่ลักษณะของงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถ เจตคติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในเนื้อหาวิชาต่างๆ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 68) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทักษะปฏิบัติ หมายถึง ความสามารถที่จะทำงานได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว โดยไม่ผิดพลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงในสิ่งนั้น เช่น นักเรียน บวก ลบ คูณ หาร ตัวเลข ได้รวดเร็ว และถูกต้องได้เป็นจำนวนมาก ในเวลาจำกัด

สรุปได้ว่า พฤติกรรมที่ผู้เรียนนำความรู้ และทักษะต่าง ๆ มาปฏิบัติงานอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งมีลำดับขั้น 5 ขั้น ได้แก่ รับรู้ ทำตามแบบ ทำได้ถูกต้อง ทำได้อย่างต่อเนื่อง และทำได้อย่างเป็นธรรมชาติอย่างคล่องแคล่ว ว่องไว

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ

พัฒนาการของการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติมีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้ (Simson, 1972; โสภา ชูพิกุลชัย, 2550; ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2555)

1. การรับรู้ (Perception) ถือเป็นจุดเริ่มต้นของพฤติกรรมของผู้เรียน จากสิ่งเร้าที่ ผู้เรียนพบเห็นหรือมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดลอมหนึ่ง ๆ ซึ่งต้องผ่านเข้าไปใน กระบวนการภายในความรู้สึกสำนึก ความนึกคิด (Thinking) ความเชื่อ (Belief) และประสบการณ์ หรือการเรียนรู้(Experience or Learning) ที่ผ่านมาของผู้เรียนและสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่จะเข้ามาสู่ผู้เรียนโดยผ่านประสาทสัมผัส ได้แก่ การเห็น การได้ยิน การสัมผัส การชิม และการดม จากนั้นข้อมูลที่เข้ามาจะได้รับการจัดระบบและกลายเป็นสิ่งรับรู้ โดยสามารถตอบสนองออกมาเป็น การกระทำตามความนึกคิดและแนวคิดที่ทำให้ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน การรับรู้เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ และยังขึ้นอยู่กับสถานการณ์ความต้องการและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เรียน การรับรู้ที่จัดอยู่ใน จำพวกนี้จะแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ๆ ซึ่งประกอบด้วย (1) การเร้าความรู้สึก (Sensory stimulation) เป็นการกระตุ้นของสิ่งเร้าต่อ โสตประสาทสำหรับความรู้สึกหนึ่งอย่างหรือมากกว่าหนึ่งอย่างซึ่งได้แก่ ทางหูทางตา ทางมือ ทางลิ้น ทางการดมกลิ่นและทางกล้ามเนื้อซึ่งเป็นความรู้สึกจากกิจกรรมของเครื่องรับที่อยู่ในกล้ามเนื้อ เอ็น และข้อต่อ (2) การเลือกตัวแนะ (Cue selection) เป็นการตัดสินใจของผู้เรียนที่จะเลือกตัวแนะที่ผู้เรียนจะสนองตอบ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายบางอย่างในการปฏิบัติงาน ตัวชี้แนะ อาจจะมีตัวเดียวหรือหลายตัวก็ได้การเลือกตัวแนะอาจเกี่ยวข้องกับการจัดกลุ่มตัวแนะตาม ประสบการณ์ที่ผ่านมาและตามความรู้ตัวแนะที่สอดคล้องกับประสบการณ์จะได้รับการเลือกเพื่อ ชี้แนะการกระทำตัวแนะที่ไม่สอดคล้อง จะได้รับการละเลยหรือทิ้งไป และ (3) การแปลความ (Translation) การรับรู้นี้มีสถานะกับการรับที่เกี่ยวข้องกับ การรับรู้ต่อการเริ่มปฏิบัติกิจกรรม เป็นกระบวนการทางสมองโดยมีภาพพจน์หรือการย้อนรำลึกถึง บางอย่างของการมีความคิด อันเป็นผลของตัวแนะที่ได้รับการแปล เกี่ยวข้องกับความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ซึ่งจำเป็นในการแก้ปัญหาโดยอาศัยการรับรู้ความสัมพันธ์ที่จำเป็นต่อการได้คำตอบ การแปลนี้เป็น ส่วนที่มีลักษณะต่อเนื่องอยู่ในกิจกรรมทางทักษะที่จะลงมือ

2. ความพร้อม (Readiness) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้มีการพัฒนาด้านสมอง ร่างกาย และอารมณ์พร้อมที่จะกระทำกิจกรรมนั้น หรือการที่ผู้เรียนมีมีโนภาพว่า มีความสามารถทาง สรีรวิทยาในการกระทำทักษะนั้นจนสำเร็จประกอบกับมีจิตใจที่พร้อมจะลงมือกระทำ 1) ความพร้อมทางสมอง เป็นความพร้อมในเชิงความคิด ที่จะกระทำกิจกรรม ทางทักษะบางอย่าง ความพร้อมทางสมองเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อน และเกี่ยวข้องกับระดับของการรับรู้ และการจดจำ จัดพวกย่อยการจำแนกที่ใช้การตัดสินใจตามความแตกต่างเป็นตัวอย่างหนึ่งของความ พร้อมทางสมอง 2) ความพร้อมทางร่างกาย เป็นความพร้อมเกี่ยวกับการปรับสภาพร่างกาย ซึ่งจำเป็นสำหรับการกระทำกิจกรรมทางทักษะบางอย่าง ความพร้อมทางร่างกาย เกี่ยวข้องกับความ พร้อมด้านการรับรู้ความรู้สึก หรือการมุ่งไปยังความตั้งใจของประสาทสัมผัสและท่าทางที่จำเป็นหรือ การจัดทำทาง

ตำแหน่งของร่างกาย 3) ความพร้อมทางอารมณ์เป็นความพร้อมในรูปของความรู้สึก ความพึงปรารถนาในการปฏิบัติกิจกรรมทางทักษะนั้น ๆ นั่นคือ มีความตั้งใจตอบสนอง

3. การตอบสนองตามแนวทางที่ให้ (Guided response) การพัฒนาทักษะในช่วงนี้ จะเน้นที่ความสามารถซึ่งเป็นส่วนสำคัญของทักษะที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น การตอบสนองตามแนวทางนี้ เป็นการแสดงออกของผู้เรียนภายใต้การแนะนำของผู้สอนซึ่งผู้เรียนจะเห็นแบบที่ผู้สอนแสดงให้ดู เป็นตัวอย่างหรือมีเกณฑ์ที่ต้องการเปรียบเทียบกับผลปฏิบัติงานของเขาอยู่แล้ว สิ่งที่คุณเรียนจะต้องมีมาก่อนที่จะถึงขั้นนี้คือความพร้อมที่จะตอบสนองอย่างเหมาะสม การตอบสนองตามแนวทางที่ให้นี้ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ (1) การเลียนแบบ เป็นการตอบสนองโดยตรงตามการรับรู้ของผู้เรียนที่กระทำการนั้นหลังจากที่ผู้เรียนได้เห็นการกระทำกิจกรรมทางทักษะนั้น ผู้เรียนจะเลียนแบบกิจกรรมนั้น ใน ขั้นแรกก็จะมี การเลียนแบบในใจ ผู้เรียนจะจำขั้นตอนและวิธีการที่ตนรับรู้ไว้ (2) การลองผิดลองถูก เป็นความพยายามของผู้เรียนที่จะตอบสนองกิจกรรม ทางทักษะต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการทดลองกระทำ อาจจะมีผิดบ้างถูกบ้าง เป็นเพียงขั้นการทำงานเสร็จ เท่านั้นผู้เรียนยังทำกิจกรรมทางทักษะนั้น ๆ ยังไม่คล่องแคล่วขาดการประสานงานที่ดีระหว่างระบบ ประสาทและระบบกล้ามเนื้อ จึงทำให้การปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ เป็นไปอย่างไม่ถูกต้องและไม่สมบูรณ์ มากนักแต่ผู้เรียนจะเริ่มทำให้คล่องแคล่วขึ้น และสามารถทำกิจกรรมทางทักษะนั้นด้วยตนเอง โดยมีคำแนะนำอยู่หรือมีผู้แนะนำก็ได้

4. กลไก (Mechanism) เป็นการตอบสนองที่เกิดการเรียนรู้จนกลายเป็นนิสัย จาก การที่ผู้เรียนได้ผ่านการฝึกฝนแบบลองผิดลองถูกในการกระทำกิจกรรมทางทักษะด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีแบบอย่างหรือคู่มือ หรือมีการแนะนำ การพัฒนาทักษะในระดับนี้ผู้เรียนจะมีความเชื่อมั่น และมีความชำนาญมากพอที่จะปฏิบัติงานนั้น ๆ การตอบสนองอาจจะซับซ้อนกว่าระดับที่ผ่านมา นอกจากนี้ผู้เรียนจะปฏิบัติกิจกรรมทักษะเป็นทักษะย่อย ๆ ที่ปฏิบัติมีการประสานงานกันอย่างกลมกลืน และเป็นไปตามขั้นตอนที่ควรจะเป็น ภายในเวลาอันรวดเร็วอีกด้วย

5. การตอบสนองภายนอกที่ซับซ้อน (complex overt response) เป็นระดับพัฒนา ของทักษะที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมทักษะนั้น ๆ ได้อย่างชำนาญ คล่องแคล่ว รวดเร็ว ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่แสดงให้เห็นรูปแบบการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อที่ราบรื่น ประสานกันอย่างต่อเนื่อง ใช้ กำลังงานน้อยที่สุด ประหยัดเวลามากที่สุด การปฏิบัติกิจกรรมทักษะนี้เป็นไปอย่างปราศจากความลังเล จนกระทั่งเป็นการปฏิบัติที่เป็นไปอย่างอัตโนมัติซึ่งอาจจะแบ่งออกเป็นขั้นตอนย่อย คือ (1) การตัดสินใจกระทำได้อย่างทันทีทันใด เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม ทักษะอย่างปราศจากความลังเลใจ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนรู้จักขั้นตอนต่าง ๆ ที่จำเป็น และสามารถทำให้สำเร็จได้ การกระทำนี้มีลักษณะซับซ้อนตามธรรมชาติ (2) การกระทำโดยอัตโนมัติเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงาน ซึ่งต้องอาศัยการประสานงานของสมองและการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ

6. การดัดแปลงให้เหมาะสม (Adaptation) เป็นการเปลี่ยนกิจกรรมทางทักษะเพื่อให้ สอดคล้องกับความต้องการในสภาพการณ์แก้ปัญหาแบบใหม่ที่ต้องการ การตอบสนองทางร่างกาย

7. การริเริ่ม (Origination) เป็นการสร้างกิจกรรมทางทักษะแบบใหม่หรือใช้วิธีใหม่ ในการจัดกระทำกับวัสดุต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขตของความเข้าใจ ความสามารถและทักษะที่ได้รับ จากการพัฒนาทางทักษะอยู่แล้ว สรุปได้ว่า พัฒนาการการเรียนรู้ด้านทักษะหรือทักษะการปฏิบัติงาน มีจุดเริ่มจากการ รับรู้ ซึ่งเกิดจากการเร้าความรู้สึกทั้งภายในซึ่งอาจจะเป็นทางด้านเจตคติ อารมณ์ และสิ่งเร้าจาก ภายนอก ซึ่งอาจเป็นลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้ง ในและนอกห้องเรียน บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมจากการเรียนในลักษณะสถานการณ์ จริง เมื่อผู้เรียนมีความพร้อม ทั้งทางความรู้ ทางร่างกาย จิตใจแล้ว ก็จะเกิดการตอบสนองเป็นการกระทำ ซึ่งการกระทำนั้นอาจเกิดจากการเลียนแบบ หรือการลองผิดลองถูก จนเกิดการเรียนรู้โดย อาจแสดงออกมาอย่างทันทีทันใดจากความรู้สึกนึกคิด หรือแสดงออกมาอย่าง สามารถสังเกตเห็น ได้จากลักษณะต่าง ๆ ของท่าทาง การกระทำหรือพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงานมากขึ้นแตกต่างกัน

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ

การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะหรือทักษะปฏิบัติงาน โดยทั่วไปเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งช่วย พัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติการกระทำ หรือการแสดงออก สามารถทำกิจกรรมจนมีลักษณะถูกต้อง คล่องแคล่ว ว่องไว ซึ่งการเรียนรู้ทักษะของผู้เรียน นักการศึกษาได้ นำเสนอรูปแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ ซึ่ง ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2555, น. 101-103) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะปฏิบัติ โดยทั่วไปว่ามีขั้นตอน คือ 1) วิเคราะห์ทักษะนั้น ต้องพิจารณาแยกแยะรายละเอียดของทักษะนั้นออกมา 2) ตรวจสอบความสามารถเบื้องต้นที่เกี่ยวกับทักษะของผู้เรียนว่ามีอะไร เพียงใด ให้ทดสอบการปฏิบัติเบื้องต้นต่าง ๆ ตามลำดับก่อนหลัง 3) จัดการฝึกหน่วยย่อยต่าง ๆ และฝึกหนักในหน่วยที่ขาดไป และอาจจะฝึกสิ่งที่เขาพอเป็นอยู่แล้วให้ชำนาญเต็มที่ และให้ความสนใจในสิ่งที่ยังไม่ชำนาญ 4) ชี้อธิบายและสาธิตทักษะให้ผู้เรียนเป็นการแสดงทักษะทั้งหมด ทั้งการอธิบายและการแสดงให้เห็นตัวอย่าง โดยให้ผู้เรียนดูภาพยนตร์หรือผู้เชี่ยวชาญแสดงให้ดูในขั้นต้นไม่จำเป็น ต้องอธิบายมาก ให้ผู้เรียนดูตัวอย่างและสังเกตเอง

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติมีขั้นตอนที่สำคัญของการจัดกิจกรรม คือ 1) วิเคราะห์ทักษะปฏิบัติที่ต้องการพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน 2) วางแผนเพื่อจัดลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ 3) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติโดยเริ่มจากครูอธิบายและสาธิตให้ดู นักเรียนฝึกทำปฏิบัติตาม และฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความเชี่ยวชาญ เป็นต้น 4) ให้ข้อมูลป้อนกลับผลการใช้ทักษะปฏิบัติของผู้เรียน และ 5) มอบหมายให้ผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อความเชี่ยวชาญมากขึ้น

3.4 การวัดและประเมินผลทักษะปฏิบัติ

การวัดทักษะปฏิบัติ เป็นการวัดทักษะควรมีการดำเนินการ ตามลำดับ คือ 1) ต้องมีการปฏิบัติงาน หรือแสดงกระบวนการปฏิบัติงานให้ชัดเจน 2) การใช้ทักษะปฏิบัติในการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ ต้องอาศัยกลไกการทำงานของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ให้เกิดการประสานกันอย่างเหมาะสม 3) การใช้ทักษะปฏิบัติควรมีการกระทำซ้ำบ่อย ๆ และ 4) การใช้ทักษะปฏิบัติเป็นกระบวนการทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการวัดภาคปฏิบัตินั้น ต้องมีการให้ผู้เรียนมีการปฏิบัติงานเพื่อแสดงความสามารถในการปฏิบัติงานนั้น ๆ ให้ปรากฏชัดเจน ทักษะการปฏิบัติงานอาจ เป็นความสามารถซึ่งอาจจะเป็นด้านสมอง (Cognitive skills) หรือไม่ใช่ทางสมอง (Non-cognitive skills หรือ Manual skills) ก็ได้ ซึ่งทักษะการปฏิบัติสามารถทดสอบได้โดยให้ผู้ถูกทดสอบ “แสดง” (Perform) ให้ดูเพื่อจะได้มีข้อมูลในการตัดสินระดับความสามารถในการปฏิบัติงาน ทั้งความถูกต้องในกระบวนการปฏิบัติงานหรือคุณภาพของผลงานที่เป็นผลมาจากกระบวนการปฏิบัตินั้น หรือทั้งกระบวนการและผลงาน

3.5 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional model for psychomotor domain)

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional model for psychomotor domain) จัดเป็นทักษะใหญ่ ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก ซึ่งการฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิส รูปแบบนี้มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก กระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือ การกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำ หรือเร็วเกินปกติ ก่อนการสาธิตควรควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้วผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วน อย่างช้า ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใดผู้สอนควรให้คำชี้แนะและช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้วผู้สอนอาจแนะนำเทคนิค วิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยเป็นทักษะที่สมบูรณ์เมื่อผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้วจึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติเดวิสเหมาะสมกับการปฏิบัติงานของผู้เรียนที่มีการทำงานหลายขั้นตอนมีทักษะย่อยหลายทักษะ โดยฝึกทักษะย่อยให้เกิดความชำนาญอย่างแท้จริงแล้วจึงทำการเชื่อมโยงทักษะย่อยเหล่านั้นเป็นทักษะใหญ่และเชื่อมโยงทักษะใหญ่กับทักษะใหญ่ที่มีอยู่ให้เป็นการกระทำที่สมบูรณ์ต่อไป

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 ทฤษฎีการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ณัฐพล สุขเสาร์ (2554) ได้ทำการศึกษาการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาเครือข่ายเบื้องต้น วิทยาลัยกาแพง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการระบบเครือข่ายเบื้องต้นและแบบสอบถามความคิดเห็นพบว่า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางด้านความรู้ ความเข้าใจ มีระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 80.25 ด้านแผนการเรียนรู้ และทักษะปฏิบัติ อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 80.32 ด้านคุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับดีมาก และ ด้านความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ณัฐนรี ทาวรรณ (2557) ได้ศึกษาการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิส ในรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์วิทยาลัยเทคโนโลยีโปลิเทคนิคลานนาเชียงใหม่ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชาการเขียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ในดานผลสัมฤทธิ์ทางด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีคะแนนในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 74.44 จากผลสัมฤทธิ์แผนการจัดการเรียนรู้ และทางด้านผลสัมฤทธิ์จากการปฏิบัติทั้งสองแผนการจัดการเรียนรู้พบว่านักเรียนมีผลงานจากการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับดีมากที่ค่าร้อยละ 85.21 2) ผลจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ภาพรวมอยู่ในระดับดีมากที่ค่าร้อยละ 72.76 ในด้านความละเอียดรอบคอบ และความริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านความถูกต้องของผลงานการทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนด และด้านความรับผิดชอบ 3) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการเขียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์

นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด การดาเนินกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนมีความน่าสนใจ และมีความเห็นทางด้านการกำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหาด้ำนกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากผลของการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการเขียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ทำให้มีผลการปฏิบัติงานออกมาในระดับคะแนนที่สูงขึ้น ดังนั้นควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

วารางคณา เวชพุล (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะปฏิบัติโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้ำน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติด้ำนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้ำน เรื่อง คำสั่งควบคุมเงื่อนไขสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วงรอบที่ 2 สูงกว่าวงรอบที่ 1 และวงรอบที่ 6 สูงกว่าวงรอบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องคำสั่งควบคุมเงื่อนไข สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้ำนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้ำน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ที่ได้เรียนรู้โดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้ำน เรื่องคำสั่งควบคุมเงื่อนไข สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในวงรอบที่ 1 อยู่ในระดับดี วงรอบที่ 2 และวงรอบที่ 3 อยู่ในระดับดีมาก 4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวีส์ ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้ำน เรื่องคำสั่งควบคุมเงื่อนไข สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.71 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ที่มีรูปแบบการฝึกที่ชัดเจน และเหมาะสำหรับการนำมาใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติและเพิ่มพูนความรู้ความสามารถสูงขึ้น ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเว็บไซต์สนับสนุนได้ทุกที่ทุกเวลา และผู้เรียนยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันอีกทั้งยังเป็นพื้นฐานการทำงานที่มีประสิทธิภาพเป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ให้มีความสำเร็จ ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนได้ตามที่ต้องการ

4.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยาก ที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรงแต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นและการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงสามารถวัดความพึงพอใจได้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจซึ่งนำมาเป็นแนวทางได้ ดังนี้

บุญรัตน์ อินทรสมพันธ์ (2542: 164) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าหมายถึง ความรู้สึก ความชอบ ความพอใจ เจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีความพยายามตั้งใจเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและ ประสบผลสำเร็จ

ทวีศิลป์ สารแสน (2543: 164) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึงคุณลักษณะทางจิต หรืออารมณ์ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีในเชิงบวกอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจต่อกิจกรรมที่ทำ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรมและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทากิจกรรมต่างๆ ของบุคคล

ศักดิ์ จิรไพโรจน์ (2546: 21) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึงความรู้สึกของคนที่มีต่อ สิ่งหนึ่งสิ่งใด ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไปตามเป้าหมาย ที่ตั้งไว้ และระดับความพึงพอใจดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือเป้าหมายนั้นไม่ได้รับการ ตอบสนอง ซึ่งระดับความพึงพอใจจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยองค์ประกอบของการทำงาน

จากแนวคิด สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เป็นสุขความชอบ ความพอใจความรู้สึก ยินดีในสิ่งที่ปฏิบัติ และเป็นทัศนคติในเชิงบวก ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ ตนเองต้องการหรือตั้งเป้าหมายไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมันิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ดังนี้

1. ชั้นเตรียมการทดลอง
2. ชั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
3. ชั้นดำเนินการทดลอง
4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ชั้นเตรียมการทดลอง

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ภาควิชา คหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาควิชา คหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน 3 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.1.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรต้น ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวีส์ วิชาการจัดดอกไม้ เรื่องการจัดดอกไม้ทรงพื้นฐาน

2) ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะปฏิบัติ วิชาการจัดดอกไม้

2.2) ความพึงพอใจของนักเรียน

3.1.3 เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้คือ วิชางานประดิษฐ์ตามสมันิยม หน่วยที่ 4 เรื่องการประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมันิยม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

3.1.4 แบบแผนการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้เป็นการทำวิจัยก่อนทดลอง (Pre Experimental Designs) มีแบบแผนการวิจัยการวิจัยแบบ The One-Group Pretest-Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:144) ดังนี้

	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
	T ₁	X	T ₂
T ₁	หมายถึง	การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	เรื่องการจัดดอกไม้แบบสากลก่อนการทดลอง
X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวีส์	
T ₂	หมายถึง	การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	เรื่องการจัดดอกไม้แบบสากลหลังการทดลอง

3.2 ชั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชางานประดิษฐ์ตามสมัณิยม เรื่องการประดิษฐ์ งานประดิษฐ์ตามสมัณิยม จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้
- 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สร้างแบบประเมินผลงาน
- 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

3.2.2 การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

- 1) การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ วิชางานประดิษฐ์ตามสมัณิยม เรื่องการประดิษฐ์ งานประดิษฐ์ตามสมัณิยม จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้
มีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1) ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ รายวิชางานการจัดดอกไม้ รหัสวิชา 20406-2006
 - 1.2) วิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ เนื้อหาวิชางานประดิษฐ์ตามสมัณิยม
 - 1.3) ศึกษาวิธีสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.4) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัณิยม จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวนรวม 15 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดดังนี้

รายการ	เรื่อง/เนื้อหา	เรียนรู้ในห้องเรียน (จากสื่อ/การสาธิต)	เรียนรู้ด้วยตัวเอง (การปฏิบัติ)	รวม
หน่วยที่ 4 เรื่องการประดิษฐ์ งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม				
1	งานประดิษฐ์ประเภทลูกปัด	1	3	4
2	งานประดิษฐ์ช่อดอกไม้ที่ระลึก	1	3	4
3	งานประดิษฐ์ประเภทงานไทย	1	3	4

2) การจัดการเรียนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตการกระทำ การทำกิจกรรมในภาพรวมให้นักเรียนดู ผู้วิจัยชิ้นงานที่สมบูรณ์แล้วมาให้นักเรียนดู เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่า ในการที่จะสร้างชิ้นงานควรทำอย่างไร และเพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นขั้นตอนในการฝึกปฏิบัติสร้างชิ้นงาน ครูจะสาธิตให้ดูทีละขั้นตอนและ อธิบายไปด้วยจนสำเร็จ

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะย่อยและให้ผู้เรียนปฏิบัติสังเกตและทำตามทีละส่วนอย่างช้า ๆ แบ่งเนื้อหาการสร้างชิ้นงานออกเป็นส่วนย่อย ๆ แล้วครูก็สาธิตขั้นตอนในการสร้างชิ้นงาน และอธิบายทักษะส่วนย่อย ๆ ให้นักเรียนดูพร้อมทั้งให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะนั้น ๆ ไปด้วย

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย โดยไม่มีการสาธิตหรือแบบอย่างให้ดู มีผู้สอนคอยชี้แนะช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ แล้วเริ่มทักษะย่อยใหม่ ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ทั้งหมดด้วยตัวเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ สอนเทคนิควิธีการเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานได้รวดเร็วและถูกต้องเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ต่อเนื่องจนจบ ให้นักเรียนนำทักษะย่อยต่าง ๆ ที่ผ่านการฝึกทักษะมาแล้วมาปฏิบัติเองอย่างเต็มรูปแบบตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อย ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูตั้งโจทย์คล้ายกับโจทย์ที่นำมาแสดงตัวอย่างแล้วให้นักเรียนนำมาประยุกต์ ปฏิบัติเองให้สมบูรณ์เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและเชื่อมโยงทักษะที่ได้เรียนรู้ไป

เมื่อเรียนเสร็จทั้ง 5 ขั้นตอนครูจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการปฏิบัติ โดยให้ปฏิบัติให้ดูทุกขั้นตอน ดังชิ้นงานของนักเรียนในภาคผนวก

3) เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อผู้บริหารเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องและความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและการวัดการประเมินผล

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขตามคำแนะนำของครูในแผนกวิชา แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาทฤษฎี ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผลของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สอดคล้องกัน
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สอดคล้องกันหรือไม่
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่ไม่สอดคล้องกัน
- แล้วนำมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ จากการนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้เท่ากับ 1.00

- 1.7) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้
 - 1.7.1) ปรับปรุงการใช้ภาษาให้เหมาะสม
 - 1.7.2) ปรับกิจกรรมในขั้นนำเข้าสู่บทเรียนให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น
 - 1.7.3) ปรับเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้ชัดเจน ตรงตามจุดประสงค์
- 1.8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2) การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม เรื่อง การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 2.1) ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
 - 2.2) ศึกษาทฤษฎีหลักการ แนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.3) ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดทักษะปฏิบัติจากทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- วางแผนและกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมที่ต้องการประเมินตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 5 ขั้นตอน โดยแบ่งเกณฑ์ที่ต้องการประเมิน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นักเรียนเข้าใจขั้นตอนทั้งหมดที่ครูสาธิต

ขั้นที่ 2 นักเรียนปฏิบัติตามครูได้

ขั้นที่ 3 นักเรียนปฏิบัติด้วยตนเองได้

ขั้นที่ 4 นักเรียนเข้าใจเทคนิคที่ครูแนะนำ

ขั้นที่ 5 นักเรียนทำแบบฝึกหัดเองได้

แบบวัดทักษะปฏิบัติเป็นเครื่องมือในการวัดระดับความสามารถในการปฏิบัติของนักเรียนระหว่างการทำแบบทดสอบความสามารถในการปฏิบัติ โดยผู้วิจัยได้ออกแบบพฤติกรรมกรวัดทักษะปฏิบัติไว้ทั้งหมด 20 ข้อ แบบวัดทักษะปฏิบัตินี้ครูผู้สอนจะเป็นผู้ประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.4) นำแบบวัดทักษะปฏิบัติที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ โดยมีผู้เชี่ยวชาญที่ทำการตรวจสอบ โดยทำแบบสำรวจรายการ

ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อความในแต่ละข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าการประเมินทักษะปฏิบัติข้อนั้นเหมาะสม

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าการประเมินทักษะปฏิบัติข้อนั้นเหมาะสม

ให้คะแนน 1 ถ้าไม่แน่ใจว่าการประเมินทักษะปฏิบัติข้อนั้นไม่เหมาะสม

2.5) ผู้วิจัยนำผลการประเมิน ไปหาค่าความสอดคล้องของแบบวัดทักษะปฏิบัติ จากผู้เชี่ยวชาญ ที่แสดงโดยค่า IOC ของแบบวัดทักษะปฏิบัติได้มี ค่าอยู่ที่ 1.00

2.6) นำแบบประเมินการวัดทักษะปฏิบัติมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญนำและนำไปใช้งานจริงกับกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย รายวิชาการจัดดอกไม้ ระดับชั้น ปวช. ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จากตารางเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2) กำหนดเป้าหมายแนวคำถาม ข้อคำถามและสร้าง แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ตามหลักการของ Likert จำนวน 15 ข้อ 3 ด้านได้แก่ ด้านด้านบรรยากาศ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยมีระดับการประเมิน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

4.3) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างเสร็จแล้วตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา

4.4) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.5) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 ขั้นตอนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (pretest) นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดดอกไม้ เรื่อง การจัดดอกไม้แบบสากล ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 15 นาที

2. ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ วิชางานประดิษฐ์ตามสมัณนิยม เรื่อง การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัณนิยม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวีส์ จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ ทดลองจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

3. ทดสอบหลังเรียน (posttest) กับนักเรียน หลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยเป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อและตัวเลือก ระยะเวลา 15 นาที

4. ดำเนินการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการประดิษฐ์ งานประดิษฐ์ตามสมัณนิยม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวีส์ ภายหลังสิ้นสุดการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นำผลจากการทดสอบก่อน-หลังการทดลอง และคำตอบจากแบบสอบถามความคิดเห็น มาวิเคราะห์โดยกระบวนการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.4 ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

4.1 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้สถิติดังนี้

1) การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็น ที่ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:

177) การพิจารณาค่า IOC จะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่า ข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือลักษณะพฤติกรรม

2) การหาความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกณฑ์กำหนดค่าความยากง่ายคือ 0.20-0.80 ถ้าค่าความยากง่าย ≤ 0.20 ถ้าข้อคำถามนั้นยากเกินไป และถ้าค่าความยากง่าย ≥ 0.80 ถือว่าข้อคำถามนั้นง่ายเกินไป (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 188)

3) การหาค่าอำนาจจำแนก เลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 186) ซึ่งถือว่าเป็นข้อสอบที่ดี

4) หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder - Richardson (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 182)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา โดยการหาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 197) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

2) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย (M) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.5 การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ตามแนวคิดของ Kemmis and McTaggart (1998, อ้างถึงใน มนต์ชัย เทียนทอง, 2555, น. 182) มาเป็นแนวทางในการพัฒนา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการปฏิบัติของเดวิส ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนได้แก่

1. ขั้นวางแผน
2. ขั้นปฏิบัติการ
3. ขั้นการสังเกต
4. ขั้นสะท้อนกลับ

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ดังนี้

ขั้นที่ 1 วางแผน (Plan)

1. ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาเกี่ยวกับทักษะการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน มาวิเคราะห์เพื่อวางแผนในการแก้ปัญหา

2. ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา เพื่อนำมาพัฒนาทักษะปฏิบัติของนักเรียน ในการสร้างชิ้นงานและหาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ

3. วางแผนและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

3.2 แบบวัดทักษะปฏิบัติ

3.3 แบบทดสอบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติการ (Act)

ครูผู้สอนชี้แจงให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ โดยการจัดการกิจกรรมการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ โดยการสอนด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา และแจ้งให้นักเรียนทราบถึงขอบเขตเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ การวัดผล และการประเมินผล ข้อตกลงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันแล้วทำการสอนตามรูปแบบการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติโดยการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวีส์ ประกอบการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดในหน่วยการเรียนรู้นั้นจะมีแบบฝึกทักษะปฏิบัติในการสร้างชิ้นงานอยู่ด้วย จากนั้นนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป การเสริมสร้างทักษะปฏิบัติโดยการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวีส์ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ให้นักเรียนเข้ามาทำการศึกษานี้อาชีพที่จะเรียนจากเว็บสนับสนุนก่อนถึงชั่วโมงเรียน โดยเป็นการเรียนรู้นอกห้องเรียน ซึ่งอาจจะเรียนที่บ้านหรือที่อื่น ๆ เมื่อผู้เรียนทำการศึกษานี้อาชีพแล้วให้ผู้เรียนสรุปเนื้อหาความรู้ที่ได้ลงบนสมุดมาส่งในชั้นเรียน

2. จากนั้นเมื่อถึงเวลาเรียนปกติในชั้นเรียนครูจะสรุปเนื้อหาในแต่ละหน่วยให้ฟัง

3. เมื่อสรุปเนื้อหาในหน่วยนั้นๆเสร็จ ครูก็จะทำการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ทั้ง 5 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเสนอพร้อมทั้งอธิบายภาพรวมของส่วนต่าง ๆ โดยครูจะนำชิ้นงานที่ทำสำเร็จแล้วมาให้ นักเรียนดูแล้วอธิบายแต่ละส่วนว่าทำอย่างไร จากนั้นครูก็จะเริ่มทำการสร้างชิ้นงานในหน่วยนั้น ๆ ตั้งแต่ขั้นแรกจนเสร็จครบทุกขั้นตอน

ขั้นที่ 2 ครูนำเสนอส่วนย่อย ๆ ให้นักเรียนปฏิบัติตามไปที่ละขั้น โดยครูจะเริ่มทำส่วนย่อยๆอย่างช้า ๆ เพื่อให้ นักเรียนทำตามไปพร้อม ๆ กัน ทีละขั้น

ขั้นที่ 3 จากนั้นครูก็จะให้นักเรียนปฏิบัติเองโดยไม่มีการสาธิตหรือทำให้ดูแต่จะมีครูดูแลแนะนำอยู่ข้าง ๆ เพื่อให้นักเรียนจะได้ฝึกทักษะปฏิบัติด้วยตัวเอง

ขั้นที่ 4 ครูแนะนำเทคนิควิธีการในการสร้างชิ้นงานที่ง่ายแก่นักเรียน

ขั้นที่ 5 นักเรียนเชื่อมโยงองค์ความรู้ต่าง ๆ จนสำเร็จ โดยสามารถสร้างชิ้นงานให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด จากนั้นผู้วิจัยเดินตรวจผลการปฏิบัติงาน

ขั้นที่ 3 สังเกตการณ์ (Observe)

ขณะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่นั้นผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยบันทึกผลที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติกิจกรรม ด้วยแบบบันทึกการจัดการเรียนรู้ ความคิดเห็นของผู้ร่วมวิจัย การสัมภาษณ์นักเรียน และแบบวัดทักษะปฏิบัติ แล้วนำข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้มาวิเคราะห์ถึงปัญหาและหาแนวทางการแก้ไขเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกมาวิเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุป สาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ไขในแต่ละวงรอบ เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกครั้งต่อไป

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม
2. ค่าร้อยละ ใช้สูตรดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2544 : 293)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ที่ต้องการเปรียบเทียบ} \times 100}{\text{จำนวนรวมทั้งหมด}}$$

ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา โดยมีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา โดยมีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งประกอบด้วย 3 วงรอบ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้
เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม ประเภทผ้า
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้
เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม ประเภทหินสี และลูกปัด
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้
เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม ประเภทงานไทย

4.1 การจัดการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทผ้า

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทผ้า ซึ่งผลของการปฏิบัติการสอนสามารถนำมาสะท้อนผลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติของนักเรียนในวงรอบปฏิบัติการที่ 1

รายการประเมิน	วงรอบที่ 1	
	\bar{x}	S.D.
1. นักเรียนอธิบายแต่ละขั้นตอนการทำงานได้	4.21	0.07
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์กิจกรรมการทำงานได้	4.75	0.21
3. นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่ครูผู้สอนสาธิตได้	4.66	0.25
4. นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมได้	4.55	0.02
5. นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วน สมบูรณ์ และตกแต่งให้สวยงามตามที่ครูกำหนด	4.22	0.29
6. นักเรียนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรมได้	4.52	0.02
7. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้เร็วขึ้น และเสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนด	4.71	0.03
8. นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรมได้เองตั้งแต่ต้นจนจบ	4.35	0.07
9. นักเรียนทำกิจกรรมออกมาถูกต้องสวยงามและครบถ้วนสามารถใช้งานได้	4.36	0.11
10. นักเรียนสามารถสาธิตและอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้	4.75	0.08
รวม	4.51	0.21

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นถึงคะแนนทักษะปฏิบัติของนักเรียนในวงรอบปฏิบัติการที่ 1 ซึ่งผลรวมจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($X = 4.51, S.D. = 0.21$) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย จะเห็นได้ว่าข้อที่ 10 นักเรียนสามารถสาธิตและอธิบาย ให้เพื่อนเข้าใจได้ ($X = 4.75, S.D. = 0.08$) ข้อที่ 2 นักเรียนสามารถวิเคราะห์กิจกรรมการทำงานได้ ($X = 4.75, S.D. = 0.21$) และข้อที่ 7 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้เร็วขึ้นและเสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนด ($X = 4.71, S.D. = 0.03$) ตามลำดับ

4.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบปฏิบัติการที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทหินสี่ และลูกปัด

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบปฏิบัติการที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทหินสี่ และลูกปัด ซึ่งผลของการปฏิบัติการสอนสามารถนำมาสะท้อนผลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติของนักเรียนในวงรอบปฏิบัติการที่ 2

รายการประเมิน	วงรอบที่ 2	
	\bar{x}	S.D.
1. นักเรียนอธิบายแต่ละขั้นตอนการทำงานได้	4.31	0.05
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์กิจกรรมการทำงานได้	4.46	0.21
3. นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่ครูผู้สอนสาธิตได้	4.31	0.06

4. นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมได้	4.52	0.01
5. นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วน สมบูรณ์ และตกแต่งให้สวยงามตามที่ครูกำหนด	4.63	0.05
6. นักเรียนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรมได้	4.55	0.10
7. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้เร็วขึ้น และเสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนด	4.67	0.13
8. นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรมได้เองตั้งแต่ต้นจนจบ	4.45	0.16
9. นักเรียนทำกิจกรรมออกมาถูกต้องสวยงามและครบถ้วนสามารถใช้งานได้	4.51	0.12
10. นักเรียนสามารถสาธิตและอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้	4.64	0.04
รวม	4.65	0.13

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นถึงคะแนนทักษะปฏิบัติของนักเรียนในวงจรปฏิบัติการที่ 2 ซึ่งผลรวมจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($X = 4.65, S.D. = 0.13$) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย จะเห็นได้ว่าข้อที่ 7 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้เร็วขึ้นและเสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนด ($X = 4.67, S.D. = 0.13$) ข้อที่ 10 นักเรียนสามารถสาธิตและอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้ ($X = 4.64, S.D. = 0.04$) และข้อที่ 5 นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วน สมบูรณ์ และตกแต่งให้สวยงามตามที่ครูกำหนด ($X = 4.63, S.D. = 0.05$) ตามลำดับ

4.3 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมันิยมประเภทงานไทย

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมันิยมประเภทงานไทย ซึ่งผลของการปฏิบัติการสอนสามารถนำมาสะท้อนผลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติของนักเรียนในวงจรปฏิบัติการที่ 3

รายการประเมิน	วงจรที่ 3	
	\bar{x}	S.D.
1. นักเรียนอธิบายแต่ละขั้นตอนการทำงานได้	4.51	0.23
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์กิจกรรมการทำงานได้	4.41	0.08
3. นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่ครูผู้สอนสาธิตได้	4.42	0.14
4. นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมได้	4.45	0.01
5. นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วน สมบูรณ์ และตกแต่งให้สวยงามตามที่ครูกำหนด	4.46	0.07
6. นักเรียนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรมได้	4.49	0.14
7. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้เร็วขึ้น และเสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนด	4.53	0.01

8. นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรมได้เองตั้งแต่ต้นจนจบ	4.74	0.12
9. นักเรียนทำกิจกรรมออกมาถูกต้องสวยงามและครบถ้วนสามารถใช้งานได้	4.76	0.35
10. นักเรียนสามารถสาธิตและอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้	4.52	0.08
รวม	4.68	0.12

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นถึงคะแนนทักษะปฏิบัติของนักเรียนในวงรอบปฏิบัติการที่ 3 ซึ่งผลรวมจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($X = 4.68, S.D. = 0.12$) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย จะเห็นได้ว่าข้อที่ 9 นักเรียนทำกิจกรรมออกมาถูกต้องสวยงามและครบถ้วนสามารถใช้งานได้ ($X = 4.76, S.D. = 0.35$) ข้อที่ 8 นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติ กิจกรรมได้เองตั้งแต่ต้นจนจบ ($X = 4.74, S.D. = 0.12$) และข้อที่ 7 นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้เร็วขึ้นและเสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนด ($X = 4.53, S.D. = 0.01$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ ตามสมัณนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

4.4 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ ตามสมัณนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนหลังสิ้นสุดการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (X) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับลักษณะวิชา และวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้	4.71	0.74	มากที่สุด
2. การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมและเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ	4.77	0.64	มากที่สุด
3. การจัดการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ดีมากยิ่งขึ้น	4.74	0.55	มากที่สุด

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวีส์ ในรายวิชางานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	4.68	0.62	มากที่สุด
5. สถานที่ในการเรียนการสอนและอุปกรณ์เพียงพอเหมาะสม	4.58	0.64	มากที่สุด
6. นักเรียนสามารถนำทักษะมาประยุกต์และนำไปใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้	4.65	0.73	มากที่สุด
7. การจัดการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ และทำให้นักเรียน กระตือรือร้นในการเรียน	4.65	0.63	มากที่สุด
8. การจัดการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.55	0.64	มากที่สุด
9. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวม	4.58	0.67	มากที่สุด
10. นักเรียนนำความรู้และทักษะการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.65	0.61	มากที่สุด
รวม	4.57	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($X = 4.57, S.D. = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดมี 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมและเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ($X = 4.77, S.D. = 0.64$) ด้านการจัดการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ดีมากยิ่งขึ้น ($X = 4.74, S.D. = 0.55$) และด้านการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับลักษณะวิชาและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ($X = 4.71, S.D. = 0.74$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมันิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมันิยม ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมันิยม รหัสวิชา 20406-2107 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน 3 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Puroasive Sampling) ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ตามลำดับดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมันิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

จากการวิจัยเพื่อการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ ตามรูปแบบกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งวงรอบในการสะท้อนผลจากการปฏิบัติการออกเป็น 3 วงรอบปฏิบัติการ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แผนการเรียนรู้ หน่วยที่ 5 เรื่องการประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมันิยม จำนวน 3 กิจกรรม แบ่งเป็น 3 วงรอบ วงรอบต่อ 1 กิจกรรม เพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติและนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขในวงรอบต่อไป การปฏิบัตินำมาสรุปผลดังนี้

วงรอบปฏิบัติการที่ 1

จากการสำรวจปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนและสิ่งที่ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและพบปัญหาต่าง ๆ ได้แก่ นักเรียน

ขาดทักษะปฏิบัติ ขาดการกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนไม่ค่อยเข้าใจในกระบวนการทักษะปฏิบัติได้ไม่เท่าที่ควร เพราะฉะนั้นจะต้องปรับกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีแรงจูงใจและมีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้ด้วย

ปัญหาที่พบในวงรอบปฏิบัติการที่ 1

1. นักเรียนบางส่วนยังไม่เข้าใจในเนื้อหา เรียนรู้ได้ช้า ยังคิดและตอบคำถามไม่ได้

แนวทางแก้ไข : ครูมีการทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะเริ่มเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่ และยกตัวอย่างในเนื้อหาและขั้นตอนแต่ละขั้นตอน ให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น และครูคอยให้คำปรึกษา แนะนำแก่นักเรียน

2. ด้วยเนื้อหาที่ยากครูต้องอธิบายหลายรอบนักเรียนถึงจะเข้าใจ

แนวทางแก้ไข : ครูจึงทำการอธิบายขั้นตอนทีละขั้นตอนให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามและเข้าใจไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้ได้มีการศึกษาเนื้อหาโดยใช้เว็บสนับสนุนมาล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าเรียนในห้องเรียน

3. นักเรียนบางคนไม่สนใจเนื้อหาในระหว่างที่ครูได้ทำการสอน ทำให้เวลาในการทำงานที่มอบหมายให้ไม่สามารถทำได้ตามเวลาที่กำหนด

แนวทางแก้ไข : ครูต้องตั้งคำถามให้นักเรียนได้คิด และตอบคำถาม โดยคำถามต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ มากขึ้นโดยทุกคนต้องตอบคำถามเพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ในกรณีที่นักเรียนตอบไม่ได้ ครูควรให้โอกาสนักเรียนได้ค้นคว้าหรือแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน

วงรอบปฏิบัติการที่ 2

จากการสำรวจปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และสิ่งที่ต้องการให้มีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากวงรอบปฏิบัติการที่ 1 และนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบปฏิบัติการที่ 2 เพื่อให้นักเรียนได้เกิดทักษะความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

ปัญหาที่พบในวงรอบปฏิบัติการที่ 2

1. นักเรียนบางคนไม่สนใจเนื้อหาระหว่างครูสอน ทำให้เวลาทำงานที่มอบหมายให้ไม่สามารถทำได้ตามเวลา ครูต้องคอยควบคุมอย่างใกล้ชิด

แนวทางแก้ไข : ครูมีการทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะเริ่มเรียนรู้ในเนื้อหาใหม่ ครูต้องสอนช้าลงและใส่ใจในการอธิบายให้คำแนะนำแก่นักเรียนมากขึ้น และต้องเพิ่มเทคนิคที่น่าสนใจในการสร้างชิ้นงานในแต่ละครั้ง เพื่อให้นักเรียนสนใจและง่ายต่อการสร้างชิ้นงาน ครูต้องตั้งคำถามให้นักเรียนได้คิดและตอบคำถาม โดยคำถามต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ มากขึ้นโดยทุกคนต้องตอบคำถามเพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนในกรณีที่นักเรียนตอบไม่ได้ครูควรให้โอกาสนักเรียนได้ค้นคว้าหรือแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน ครูและผู้ร่วมวิจัยช่วยกันติดตามการทำงานของนักเรียนใส่ใจในการเดินตรวจงาน ในระหว่างการทำกิจกรรมมากขึ้น

วงรอบปฏิบัติการที่ 3

จากการสำรวจปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และสิ่งที่ต้องการให้มีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากวงรอบปฏิบัติการที่ 2 และนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงรอบปฏิบัติการที่ 3 เพื่อให้ นักเรียนได้เกิดทักษะความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้เกิดประสิทธิผลมากขึ้น

1. นักเรียนให้ความสำคัญในขั้นตอนของทุก ๆ ขั้นตอน และทุกกิจกรรมโดยนักเรียนได้ทักษะการปฏิบัติตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้ ทำให้การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว
2. นักเรียนเข้าใจถึงกระบวนการหรือขั้นตอนของการเสริมสร้างทักษะแต่ละขั้นตอนนี้ได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ
3. นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้า และหาข้อมูลที่ครูผู้สอนได้ออกแบบและแนะนำได้
4. นักเรียนสามารถที่จะอธิบายขั้นตอน การวางแผนเพื่อให้เกิดทักษะในการทำงานได้ดี
5. นักเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ตัวเองได้รับมอบหมายมากขึ้น
6. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรม มีความท้าทาย และพยายามในการทำงานอยู่เสมอ

5.1.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ในการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57, S.D. = 0.51$)

5.2 อภิปรายผล

การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จากผลการวิจัยพบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

จากผลการวิจัยพบว่า ในกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา มีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสาธิตการกระทำ 2) ขั้นสาธิตทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะ 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ พบว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วสามารถทำแบบฝึกทักษะปฏิบัติได้ด้วยตนเอง มีคะแนนทักษะปฏิบัติของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิส ทั้งหมด 3 วงรอบ ปฏิบัติการ ดังนี้ วงรอบที่ 1 ($X = 4.51$, $S.D. = 0.21$) วงรอบที่ 2 ($X = 4.65$, $S.D. = 0.13$) วงรอบที่ 3 ($X = 4.68$, $S.D. = 0.12$) โดยคะแนนการประเมินการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 25.03 ซึ่งผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด อยู่ในระดับสูง เนื่องจากนักเรียนได้เรียนตามรูปแบบของเดวิส ที่ครูผู้สอนได้ทำการวิจัยและออกแบบการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีทักษะปฏิบัติที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพล สุขเสาร์ (2554) เรื่องการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยที่ 4 เรื่องการประดิษฐ์ งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม และแบบสอบถามความคิดเห็นพบว่าด้านผลสัมฤทธิ์ทางด้านความรู้ ความเข้าใจ มีระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 80.25 ด้านแผนการเรียนรู้ และทักษะปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 80.32 ด้านคุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับดีมาก และด้านความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐนรี ทาวรรณ (2557) เรื่องการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชา พบว่า 1) ผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการจัดดอกไม้ ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีคะแนนในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 74.44 จากผลสัมฤทธิ์แผนการจัดการเรียนรู้ และทางด้านผลสัมฤทธิ์จากการปฏิบัติทั้งสองแผนการจัดการเรียนรู้พบว่านักเรียนมีผลงานจากการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับ ดีมาก ที่ค่าร้อยละ 85.21 2) ผลจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ที่ค่าร้อยละ 72.76 ในด้านความละเอียดรอบคอบ และความริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านความถูกต้องของผลงานการทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดและด้านความรับผิดชอบ 3) ผลการ

วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมันิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนมีความน่าสนใจ และมีความเห็นทางด้านการกำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดผลของการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการใช้รูปแบบการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมันิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ทำให้มีผลการปฏิบัติงานออกมาในระดับคะแนนที่สูงขึ้น ดังนั้นควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

5.2.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมันิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิส อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($X = 4.57$, $S.D. = 0.51$) แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิส ในรายวิชาการจัดดอกไม้ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของการเรียนรู้ โดยเฉพาะด้านบรรยากาศในชั้นเรียนขณะมีการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างทักษะปฏิบัติให้กับนักเรียนได้มีความสุข สนุกสนาน ทำหายแปลกใหม่และไม่น่าเบื่อ ดูน่าสนใจ ทันสมัย และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมและเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ($X = 4.77$, $S.D. = 0.64$) ด้านการจัดการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ดีมากยิ่งขึ้น ($X = 4.74$, $S.D. = 0.55$) และด้านการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับลักษณะวิชาและวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ($X = 4.71$, $S.D. = 0.74$) เนื่องจากนักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนที่มีการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ขอบบรรยากาศของการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ เนื่องจากการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติโดยใช้ การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมันิยม รหัสวิชา 20406-2107 นั้นได้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงเน้นการเรียนรู้โดยเกิดจากตัวนักเรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์ พรหมมาก (2556) เรื่อง ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่มีต่อทักษะปฏิบัติการละเล่นในท้องถิ่นและความภาคภูมิใจ

ในภูมิภาคต่าง ๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส อยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำแหล่งเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสามารถในทักษะการปฏิบัติไปใช้ควรพิจารณาว่าสามารถประยุกต์ใช้กับเนื้อหาและรายวิชาที่เน้นทักษะปฏิบัติจริงนำไปใช้ได้
2. หากจะนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาใด ควรมีการตรวจสอบความพร้อมความสามารถของนักเรียนก่อน
3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ เป็นการให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ต้องฝึกใช้ทักษะในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ควรมีการปรับเวลาหรือสถานการณ์ปัญหาตามระดับความสามารถของนักเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้สนับสนุน ของรายวิชางานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม การออกแบบชิ้นงานให้มีความหลากหลายในการใช้งานเพิ่มขึ้น
2. ควรมีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ที่เสริมสร้างความสามารถในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากความสามารถในทักษะการปฏิบัติ เช่น ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- ณัฐนรี ทาวรรณ. (2557). การใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ในรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีโปลิเทคนิคลานนาเชียงใหม่.เชียงใหม่ : มหาลัยเชียงใหม่.
- นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์. (2535). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติสำหรับครูวิชาชีพ. (วิทยานิพนธ์คุษฎ์บัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรางคณา เวชพูล. (2559). การพัฒนาทักษะปฏิบัติโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทีศนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้วิชางานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สัปดาห์ที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
<p>1. สาระสำคัญ</p> <p>งานประดิษฐ์ แปลว่า คิดทำขึ้น งานประดิษฐ์ จึงหมายถึง การนำเอาวัสดุต่างๆ มาทำเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อประโยชน์ใช้สอยด้านต่างๆ เช่น เป็นของเล่น ของใช้ หรือเพื่อความสวยงาม</p> <p>สมัยนิยม แปลว่า ความนิยมในแต่ละสมัย (ความหมายตามพจนานุกรมไทย)</p> <p>ดังนั้น งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม จึงได้ให้ความหมายว่า ผลิตภัณฑ์ หรือชิ้นงานที่นำวัสดุที่นิยมใช้ในแต่ละสมัยมางานประดิษฐ์เป็นชิ้นงานใช้สอยด้านต่างๆ</p> <p>งานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ในโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีวัตถุประสงค์ให้เยาวชนได้มีโอกาสใกล้ชิดกับพืชพรรณไม้ ได้เรียนรู้ถึงพืชท้องถิ่นของตน ช่วยกันดูแลไม่ให้สูญพันธุ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดจิตสำนึกในการที่จะอนุรักษ์สืบไป</p> <p>การดำเนินงานประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ และ 4 สาระการเรียนรู้</p> <p>บูรณาการกับสาระการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 3 การศึกษาข้อมูลต้นตอต่าง ๆ ประโยชน์แก่แม่หมอ เรียนรู้ การวิเคราะห์ศักยภาพของปัจจัยศึกษา จินตนาการเห็นคุณค่า สร้างสรรค์วิธีการเพื่อประโยชน์แก่แม่หมอ</p> <p>2. สมรรถนะประจำหน่วย</p> <p>บอกวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์ อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติชิ้นงาน ปฏิบัติการประดิษฐ์ชิ้นงานตามประเภทต่าง ๆ นำเสนอผลงาน ผลการทำงานประดิษฐ์</p> <p>3. จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>3.1 ด้านความรู้</p> <p>3.1.1 บอกวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์</p> <p>3.1.2 อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติชิ้นงาน</p> <p>3.1.3 งานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน</p> <p>3.2 ด้านทักษะ</p> <p>3.2.1 ปฏิบัติการประดิษฐ์ชิ้นงานตามประเภทต่าง ๆ</p>		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
<p>3.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์</p> <p>จัดการเรียนรู้งานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ประกอบไปด้วยการเรียนรู้ ภูมิปัญญา และคุณธรรม จริยธรรม พัฒนา ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีมนุษย์สัมพันธ์ ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสนใจใฝ่รู้ ความรักสามัคคี การแก้ปัญหาและความรับผิดชอบในการทำงาน อย่างมีกิจนิสัยที่ดี</p> <p>4. เนื้อหาสาระการเรียนรู้</p> <p>ภาคทฤษฎี</p> <p>วิธีการประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม</p> <p>ภาคปฏิบัติ</p> <p>ปฏิบัติชิ้นงานการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม</p> <p>5. การจัดการเรียนรู้</p> <p>5.1 การนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>5.1.1 จัดเตรียมเอกสาร สื่อการเรียนการสอน นำเข้าสู่บทเรียนด้วยเหตุการณ์ต่างๆในปัจจุบัน</p> <p>5.1.2 ร่วมกันระดมความคิดเห็นเรื่องขั้นตอนการประดิษฐ์ชิ้นงานต่าง ๆ</p> <p>5.1.3 แจกการวัดและประเมินผลงาน</p> <p>5.1.4 นำเสนอผลงาน ระดมความคิดเห็นสรุปผลการปฏิบัติงานร่วมกัน</p> <p>5.2 การเรียนรู้</p> <p>เรียนรู้เรื่อง บอแก้วสตูดิโออุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์ อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติชิ้นงาน ปฏิบัติการประดิษฐ์ชิ้นงานตามประเภทต่าง ๆ นำเสนอผลงาน ผลการทำงานประดิษฐ์ มีการนำเสนอผลงานร่วมกัน สรุปแสดงความคิดเห็น มีการใช้สื่อเอกสารประกอบการสอน คลิปการเรียนรู้ มอบหมายใบงาน เพื่อประเมินผล</p> <p>5.3 การสรุป</p> <p>5.3.1 สรุปการปฏิบัติงาน กิจกรรมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้</p> <p>5.3.2 ผู้สอนแนะนำแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติม</p> <p>5.3.3 นักเรียนเก็บรักษาความสะอาดของห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์</p> <p>5.3.4 สรุปเนื้อหาตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ตามหัวข้อสาระสำคัญ พร้อมทั้งปลูกฝังให้นักศึกษาเอาใจใส่ในการเรียนรู้ ดูหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และส่งเสริมให้นักเรียนศึกษา ดูงานทาง</p>		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
<p>อินเทอร์เน็ต ความรู้เกี่ยวกับการทำโครงการที่อยู่เสมอเพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่งผลทำให้ห่างไกลจากยาเสพติดอย่างแท้จริง Drug-Free ด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด : 3D พร้อมบูรณาการเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>6. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้</p> <p>6.1 สื่อสิ่งพิมพ์</p> <p>6.1.1 เอกสารประกอบการสอน</p> <p>6.1.2 ใบงาน</p> <p>6.2 สื่อโสตทัศน (ถ้ามี)</p> <p>รูปภาพ สื่อจริง ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน</p> <p>6.3 สื่ออื่น ๆ (ถ้ามี)</p> <p>คลิปการเรียนรู้จาก youtube</p> <p>7. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ (ใบความรู้ ใบงาน ใบมอบหมายงาน ฯลฯ)</p> <p>7.1 ใบความรู้</p> <p>7.2 ใบงาน</p> <p>8.1 การบูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นเช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ</p> <p>ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ</p> <p>การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล</p> <p>เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบ ที่นำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ</p> <p>เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต</p>		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
<p>9. การวัดผลและประเมินผล</p> <p>9.1 ก่อนเรียน</p> <p>9.1.1 นำเข้าสู่บทเรียน เรื่องการประดิษฐ์ชิ้นงานวิธีการขั้นตอนการทำงาน</p> <p>9.2 ขณะเรียน</p> <p>9.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้</p> <p>9.2.2 แบบประเมินกระบวนการทำงาน</p> <p>9.3 หลังเรียน</p> <p>9.3.1 แบบประเมินจากการนำเสนอผลงาน</p> <p>9.3.2 ทดสอบความรู้ความเข้าใจจากการฝึกปฏิบัติ</p> <p>10. บันทึกหลังสอน</p> <p>10.1 ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>10.2 ผลการเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>10.3 แนวทางการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
<p style="text-align: center;">ใบความรู้</p> <p style="text-align: center;">การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม</p> <p>งานประดิษฐ์ แปลว่า คิดทำขึ้น งานประดิษฐ์ จึงหมายถึง การนำเอาวัสดุต่างๆ มาทำเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่เพื่อประโยชน์ใช้สอยด้านต่างๆ เช่น เป็นของเล่น ของใช้ หรือเพื่อความสวยงาม</p> <p>สมัยนิยม แปลว่า ความนิยมในแต่ละสมัย (ความหมายตามพจนานุกรมไทย)</p> <p>ดังนั้น งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม จึงได้ให้ความหมายว่า ผลิตภัณฑ์ หรือชิ้นงานที่นำวัสดุที่นิยมใช้ในแต่ละสมัยมางานประดิษฐ์เป็นชิ้นงานใช้สอยด้านต่างๆ</p> <p>งานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ในโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีวัตถุประสงค์ให้เยาวชนได้มีโอกาสใกล้ชิดกับพืชพรรณไม้ ได้เรียนรู้ถึงพืชท้องถิ่นของตน ช่วยกันดูแลไม่ให้สูญพันธุ์ ซึ่งจะก่อให้เกิดจิตสำนึกในการที่จะอนุรักษ์สืบไป</p> <p>การดำเนินงานประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ และ 4 สารการเรียนรู้</p> <p>บูรณาการกับสาระการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 3 การศึกษาข้อมูลด้านต่าง ๆ ประโยชน์แท้แก่มหาชน เรียนรู้ การวิเคราะห์ศักยภาพของปัจจัยศึกษา จินตนาการเห็นคุณค่า สร้างสรรค์วิธีการเพื่อประโยชน์แท้แก่มหาชน</p> <p>ความหมายของการประดิษฐ์ชิ้นงานตามสมัยนิยม</p> <p>การประดิษฐ์ชิ้นงานตามสมัยนิยม เกิดจากการผสมผสานจากงานประดิษฐ์ของไทยที่คงมีอยู่แล้ว เพียงแต่นำมาดัดแปลงให้เข้าตามยุคตามสมัย แต่เดิมการประดิษฐ์งานต่างๆ ใช้วัสดุที่หาได้ง่ายตามท้องถิ่น มีราคาถูก และมีอายุการใช้งานที่มีระยะสั้น แต่เนื่องด้วยปัจจุบันการประดิษฐ์ชิ้นงานมีกระบวนการ และขั้นตอนในการประดิษฐ์ที่พิถีพิถันมากขึ้น มนุษย์จึงรู้จักดัดแปลงวัสดุที่มีในปัจจุบัน (ตามสมัยนิยม) นามาทดแทน เช่น พานพุ่มใบตองสด เปลี่ยนเป็นพานพุ่มที่ทำจากผ้าออลแกนซ์ โดยมีการย้อมสีให้มีลักษณะคล้ายกับสีของใบตองดอกพุดสำหรับร้อยมาลัย ดอกกรักสด มีการดัดแปลงจากนาดินไทยมาปั้นมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน วัสดุที่เหล่านี้จึงนำมาดัดแปลงให้เกิดชิ้นงานที่เรียกว่า “งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม”</p> <p>วิธีการประดิษฐ์ชิ้นงานด้วยเทคนิควิธีการมัด เย็บ และปัก</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.เทคนิคการมัด 2.เทคนิคการร้อย 3.เทคนิคการเย็บ 		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
<p>4.เทคนิคการติด</p> <p>5.เทคนิคการปัก</p> <p>ประเภทของงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> - งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทเขียนสี - งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทการปัก - งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทผ้า - งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทงานงานไทย - งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทหินสี และลูกปัด 		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน หน่วยที่ 4 เรื่องการประดิษฐ์ชิ้นงานตามสมัยนิยม		
จงตอบคำถามต่อไปนี้		
1. ข้อใดไม่ใช่วัสดุจากธรรมชาติ		
ก. หิน ไม้	ข. เส้นใยพืช	
ค. พลาสติก	ง. กระดุกและหนังสัตว์	
2. ข้อใดไม่ใช่วัสดุสังเคราะห์		
ก. หิน ไม้	ข. ผ้า	
ค. โลหะ	ง. พลาสติก	
3. ข้อใดคือ “การถ่ายทอดรูปแบบจากความคิดออกมาเป็นผลงาน ที่ผู้อื่นสามารถมองเห็น รับรู้ หรือสัมผัสได้”		
ก. ผลิตภัณฑ์	ข. บรรจุภัณฑ์	
ค. การออกแบบ	ง. การพัฒนา	
4. ข้อใดคือความหมายตรงกับคำว่า “Improvement”		
ก. ผลิตภัณฑ์	ข. บรรจุภัณฑ์	
ค. นวัตกรรม	ง. การพัฒนา	
5. ข้อใดเป็นลักษณะของนุ่นที่ไม่ดี		
ก. ไม่มีกลิ่น	ข. ใหม่ สะอาด	
ค. มีความอ่อนนุ่ม	ง. มีไส้หนุนปนนิดๆ	
6. การเย็บประกอบตัวควรใช้ด้ายในข้อใด		
ก. เบอร์ 50	ข. เบอร์ 60	
ค. เบอร์ 70	ง. เบอร์ 80	
7. วัสดุหมายถึง		
ก. วัสดุที่นำมาใช้งานต่างๆ ซึ่งมาอายุงานไม่มากนัก		
ข. วัสดุที่นำมาใช้งานต่างๆ ต้องมีสภาพแข็งแรงและคงทนถาวร		
ค. วัสดุที่นำมาใช้งานต่างๆ ที่เหลือจากจากใช้งานมาแล้ว		
ง. วัสดุที่นำมาใช้งานต่างๆ ที่มาจากธรรมชาติ		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
<p>8. ข้อใดคือวัสดุท้องถิ่นทั้งหมด</p> <p>ก. กะลามะพร้าว ฟางข้าว หนังสือพิมพ์</p> <p>ข. กระจูด หลอดกาแฟ ปอสา</p> <p>ค. ผักตบชวา ใบตาล ย่านลิเภา</p> <p>ง. ไม้ไผ่ โสน ลูกแก้ว</p> <p>9. งานชนิดใดที่เป็นเอกลักษณ์ไทย</p> <p>ก. งานถักไหมพรม</p> <p>ข. เครื่องแขวนบายศรี</p> <p>ค. กลองกระดาศทิชชู</p> <p>ง. หมวกจากกลองนม</p> <p>10. การทดลองงานประดิษฐ์มีประโยชน์อย่างไร</p> <p>ก. ได้แนวคิดที่สร้างสรรค์</p> <p>ข. สิ้นเปลืองทรัพยากร</p> <p>ค. ได้เงินเพิ่มขึ้น</p> <p>ง. ได้ของเพิ่มมาอีกหนึ่งชิ้น</p>		

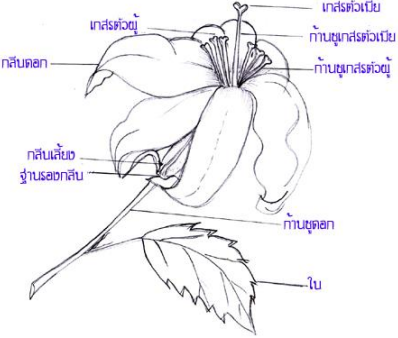
	<p style="text-align: center;">แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ</p>	<p style="text-align: center;">หน่วยที่ 4</p>
	<p style="text-align: center;">ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม</p>	<p style="text-align: center;">สอนครั้งที่ 6 - 13</p>
		<p style="text-align: center;">จำนวน 40 ชั่วโมง</p>
		<p style="text-align: center;">ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง</p>
<p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 การประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม</p> <p>งานสวนพฤกษศาสตร์</p> <ol style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนศึกษาลักษณะกายภาพ ของดอกไม้ใบไม้ ที่มีอยู่ภายในสถานศึกษา ชุมชน หรือ ห้องถิ่น ถ่ายภาพศึกษา ชื่อของพรรณไม้ รูปร่าง รูปทรง เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน ตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้อง กับองค์ประกอบที่ 1 หลักการ รู้ชื่อ รู้ลักษณะ รู้จัก จากศึกษาพรรณไม้ของนักเรียน ให้นักเรียน ร่างแบบภาพ พรรณไม้ ดอกไม้ ใบไม้ ที่นักเรียน ชื่นชอบสนใจแล้ว นำแบบร่างมาประดิษฐ์ชิ้นงาน ด้วยวิธีการเขียนสี <p>หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น</p> <p>เงื่อนไขความรู้ให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นอย่างรอบด้าน สามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน</p> <p style="text-align: center;">แบบร่างภาพพรรณไม้ดอกไม้ ใบไม้ ที่นักเรียน ชื่นชอบ</p> <div style="text-align: center;"> </div>		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
ใบงานที่ 1 การประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม		
คำชี้แจง ให้นักเรียนประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทเขียนสี ให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้กันในกลุ่ม นักเรียนสรุปผลจากการปฏิบัติงาน		
ชื่อผู้จัดทำ..... ชื่อชิ้นงาน		
วัสดุ - อุปกรณ์		
วิธีทำ		
ผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง

งานประดิษฐ์ประเภทเขียนสี

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
<p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 การประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม</p> <p>งานสวนพฤกษศาสตร์</p> <p>1. ให้นักเรียนศึกษาลักษณะกายภาพ ของดอกไม้ใบไม้ ที่มีอยู่ภายในสถานศึกษา ชุมชน หรือ ห้องถิ่น ถ่ายภาพศึกษา ชื่อของพรรณไม้ รูปร่าง รูปทรง เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน ตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้องกับ องค์ประกอบที่ 3 การศึกษาข้อมูลด้านต่างๆ หลักการ รู้การวิเคราะห์ เห็นความต่าง รู้ความ หลากหลาก</p> <p>2. ภาคปฏิบัติ จัดทำดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้า จำลอง ส่วนประกอบของดอกไม้ที่ นักเรียนพบเห็น นำมาวิเคราะห์ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม</p> <p>หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเอง ผู้อื่น</p> <p>นักเรียน ใช้ความมีเหตุผล ในการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น ตลอดจนคำนึงถึงผล ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ</p> <p>เงื่อนไขความรู้ให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นอย่างรอบด้าน สามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกัน เพื่อ ประกอบการวางแผน</p> <p>1. ให้นักเรียนศึกษาลักษณะภายนอกส่วนประกอบของดอกไม้ มีส่วนประกอบอะไรบ้าง เช่น เกสร ดอกไม้ กลีบดอก กลีบเลี้ยง ฐานรองกลีบ ก้านดอกและใบรูปร่าง รูปทรง เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน ตามใบงานที่ได้รับมอบหมาย</p> <div style="text-align: center;"> </div>		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
ใบงานที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 การประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม งานสมัยนิยมประเภทงานปัก และริบบิ้น คำชี้แจง ให้นักเรียนประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทงานปักและริบบิ้น ให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้กันในกลุ่ม นักเรียนสรุปผลจากการปฏิบัติงาน ชื่อผู้จัดทำ..... ชื่อชิ้นงาน วัสดุ - อุปกรณ์ วิธีทำ ผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน		

	<p>แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ</p>	<p>หน่วยที่ 4</p>
	<p>ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม</p>	<p>สอนครั้งที่ 6 - 13 จำนวน 40 ชั่วโมง ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง</p>
<p>งานประดิษฐ์จากปกริบบิ้นผ้า</p> <div style="text-align: center;"> </div>		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
ใบงานที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 การประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม คำชี้แจง ให้นักเรียนประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทผ้า ให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้กันในกลุ่ม นักเรียนสรุปผลจากการปฏิบัติงาน คำชี้แจง ให้นักเรียนประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทงานผ้า ให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความรู้กันในกลุ่ม นักเรียนสรุปผลจากการปฏิบัติงาน ชื่อผู้จัดทำ..... ชื่อชิ้นงาน วัสดุ - อุปกรณ์ วิธีทำ ผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน		

	<p>แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ</p>	<p>หน่วยที่ 4</p>
	<p>ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม</p>	<p>สอนครั้งที่ 6 - 13 จำนวน 40 ชั่วโมง ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง</p>
<p>งานประดิษฐ์ดอกไม้จากผ้าแก้ว</p> <div style="text-align: center;"> </div>		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
<p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 การประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม</p> <p>งานประดิษฐ์ประเภทงานไทย</p> <p style="text-align: center;">เครื่องแขวนไทย</p> <p>เครื่องแขวนไทยเป็นภูมิปัญญาการประดิษฐ์ประดอยสิ่งของสวยงามของไทยที่มีมาเนิ่นนาน นิยมใช้กันทุกงานประเพณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อหยิบจับมาใช้ในงานแต่งไทยแล้ว ก็ยิ่งสวยและเพิ่มบรรยากาศไทยๆ ให้มากขึ้นไปอีก โดยเครื่องแขวนแต่ละชนิดก็มีลวดลายและชื่อเรียกเพราะๆ แตกต่างกันไป เช่น บันไดแก้ว บันไดเงิน บันไดทอง กลิ่นจันทกรัก วิมานพระอินทร์ วิมานแทน พวงชมพู พวงแก้ว และอีกมากมาย (ตามครูรูปได้ข้างล่างจะ) ซึ่งแต่ละแบบแต่ละชนิดก็ร้อยเรียงมาจากดอกไม้มงคลอย่าง ดอก รัก ดอกพุด ดอกมะลิ ดอกบานไม่รู้โรย ดอกกุหลาบ ดอกจำปี ดอกจำปา และหากว่าใช้ดอกไม้สดในการทำ เมื่อนำไปแขวนในสถานที่จัดพิธีก็จะโชยกลิ่นหอมรื่นจุมุก</p> <p>งานเครื่องแขวนดอกไม้สด เป็นงานประดิษฐ์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการประดับตกแต่งอาคารสถานที่ และสิ่งเคารพบูชา มีรูปร่างเป็นช่อเป็นพวงที่รังสรรค์ขึ้นจากการนำดอกไม้เล็กๆ มาเรียงร้อยรวมกัน ด้วยเส้นด้าย ประดิษฐ์เป็นเส้น ลาย เป็นตาข่ายรูปต่างๆ ที่มีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภท คือ แบบสองมิติ และแบบสามมิติ</p> <p>แบบสองมิติ เป็นแบบของเครื่องแขวนที่มีลักษณะแบน มองได้ทั้ง 2 ด้าน เช่น แบบตาข่ายหน้า ช้าง แบบบันไดแก้ว แบบวิมานแทน เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้แขวนบริเวณหน้าต่างที่มีลมผ่าน เมื่อลมพัดเข้ามาในเคหะสถานที่ประดับด้วยเครื่องแขวนนี้ ก็จะออบอวลเป็นด้วยกลิ่นดอกไม้ที่แขวนอยู่ไปด้วย ผู้ผู้อาศัยก็เกิดความจรรจงใจกับดอกไม้ไปด้วย</p> <p>แบบสามมิติ คือ แบบที่สามารถมองได้รอบทิศทาง เช่น แบบกลิ่นคว่ำ แบบพวงแก้ว แบบพู่กลิ่น แบบระย้าทรงเครื่อง เป็นต้น งานประดิษฐ์แบบนี้จะใช้แขวนประดับภายในบ้าน เพื่อให้เกิดความสวยงามต่อผู้</p> <p>ตาข่ายหน้าช้าง</p> <p>สันนิษฐานว่า เป็นเครื่องแขวนที่คิดขึ้นมาเป็นแบบแรก เพราะโครงสร้างเป็นแบบเส้นตรงเส้นเดียว ไม่สลับซับซ้อน นอกจากใช้แขวนประดับสถานที่เช่นประตู หน้าต่าง เป็นต้นแล้ว ยังใช้คลุมหน้าผากช้าง สำคัญเวลาเข้าพิธี เช่น พิธีถวายช้างสำคัญ หรือสมโภชช้าง เป็นต้น</p>		

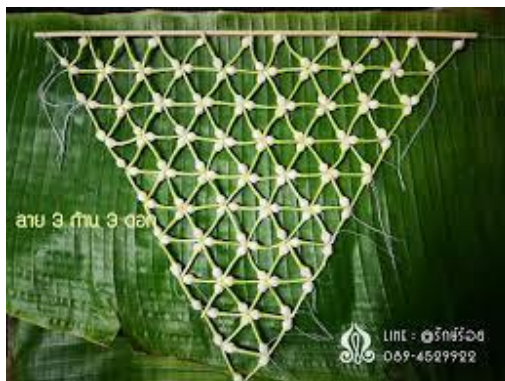
	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13 จำนวน 40 ชั่วโมง ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
วัสดุและอุปกรณ์ <ol style="list-style-type: none"> 1. ดอกไม้สำหรับร้อยตาข่าย และร้อยเป็นสายโยงเพื่อใช้แขวน เช่น ดอกมะลิ ดอกพุด ดอกกรัก เป็นต้น 2. ดอกไม้สำหรับทำดอกตุ้ม เช่น ดอกบานไม่รู้โรย ดอกจำปี ดอกจำปา ดอกชบาหนู ดอกดาวเรือง หรือดอกข่า (ทำด้วยกลีบกุหลาบ) 3. ดอกไม้สำหรับทำดอกสวม ใช้ดอกกรัก ดอกพุด ดอกขจร ดอกมะลิ (เลือกใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง) 4. ดอกไม้สำหรับทำดอกทัดหู ใช้ดอกไม้ธรรมชาติ เช่น ดอกเยอร์บีร่า ดอกบานชื่น ดอกดาวเรือง ดอกกุหลาบ หรือจะเย็บแบบด้วยกลีบกุหลาบ ดอกบานบุรีก็ได้ 5. ดอกไม้สำหรับเย็บสวน ใช้กลีบกุหลาบกับใบก้ามปู ใบกระป๋อง 6. กาบกล้วย สำหรับใช้รองเย็บแบบสวน 7. ใบตอง สำหรับใช้รองเย็บแบบดอกทัดหูและทำตุ้มดอกข่า 8. ไม้ไผ่ สำหรับทำโครง 9. ผ้าฝ้ายสีขาว สำหรับพันโครง 10. เข็ม ด้ายที่มีความเหนียวสามารถรับน้ำหนักตาข่ายหน้าข้างทั้งพวงได้ 11. ภาดใส่ดอกไม้และใบไม้ 12. กระบอกฉีดน้ำ 13. ผ้าขาวบางและผ้าเช็ดมือ 14. มีดบางคมและกรรไกร ขั้นตอนการเตรียม <ol style="list-style-type: none"> 1. สำรวจสถานที่ที่จะนำตาข่ายหน้าข้างดอกไม้สดไปแขวน เพื่อกะขนาดตาข่ายให้พอเหมาะ ดู 2. เหลาไม้ไผ่ขนาดยาวตามต้องการ กว้างประมาณ นิ้ว แล้วใช้ผ้าฝ้ายสีขาวพันให้เรียบร้อย 3. กะแบ่งช่องตามลายตาข่ายที่ต้องการ โดยให้มีระยะห่างเท่าๆ กัน เว้นด้านหัวและด้านท้ายของไม้เข้ามาประมาณ นิ้ว สำหรับร้อยผูกโยงตาข่ายขึ้นไปบรรจบกันตรงกลางด้านบนเพื่อชายไว้ต่อตุ้มและดอกกรัก ๓ ดอก 4. คัดดอกพุดหรือดอกมะลิให้มีขนาดเท่ากันเพื่อสะดวกในการร้อยตาข่ายตามช่องที่แบ่งไว้ 		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง

ขั้นตอนการร้อย

- ร้อยดอกพุดหรือดอกมะลิตามลายที่ต้องการ เช่น ลายเกล็ด ลายสี่ก้านสี่ดอก ลายกระเบื้อง ลายสามก้านสาม เป็นต้น โดยร้อยตามช่องที่แบ่งระยะไว้ ซึ่งแต่ละช่องจะเป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านเท่า และเมื่อร้อยลดหลั่นกันลงมาเป็นชั้นๆ จนเหลือหนึ่งคู่สุดท้าย จะเป็นรูปสามเหลี่ยมด้านเท่า เรียกว่า ตาข่ายหน้าซ่าง

ตาข่ายหน้าซ่าง

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
ใบงานที่ 4 การประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม		
คำชี้แจง ให้นักเรียนประดิษฐ์เครื่องแขวนไทย เครื่องแขวนตาข่ายหน้าซ่าง ให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้กันในกลุ่ม นักเรียนสรุปผลจากการปฏิบัติงาน		
ชื่อผู้จัดทำ..... ชื่อชิ้นงาน		
วัสดุ - อุปกรณ์		
วิธีทำ		
ผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
		จำนวน 40 ชั่วโมง
		ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง
<p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 การประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม</p> <p style="text-align: center;">งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทลูกปัด</p> <p style="text-align: center;">ใบงานที่ 5</p> <p style="text-align: center;">การประดิษฐ์งานตามสมัยนิยม</p> <p>คำชี้แจง</p> <p style="padding-left: 40px;">ให้นักเรียนประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทหินสีลูกปัด</p> <p style="padding-left: 40px;">ให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้กันในกลุ่ม</p> <p style="padding-left: 40px;">นักเรียนสรุปผลจากการปฏิบัติงาน</p> <p>ชื่อผู้จัดทำ.....</p> <p>ชื่อชิ้นงาน</p> <p>.....</p> <p>วัสดุ - อุปกรณ์</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>วิธีทำ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>		

	แผนการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นสมรรถนะ	หน่วยที่ 4
	ชื่อหน่วย การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยม	สอนครั้งที่ 6 - 13
จำนวน 40 ชั่วโมง		
ชั่วโมงรวม 65 ชั่วโมง		

ประดิษฐ์ประเภทลูกปัด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติ

ปัจจัยป้อนเข้า	กระบวนการ	ผลลัพธ์
<ul style="list-style-type: none"> - ตัวอย่างชิ้นงาน - วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ - การศึกษาเกี่ยวกับการใช้สี - รูปทรงการจัดวาง 	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตการกระทำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฐมนิเทศและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ร่วมกันกำหนดเกณฑ์ในการผ่าน - นำเสนอพร้อมทั้งอธิบายภาพรวมของส่วนต่าง ๆ โดยครูจะนำชิ้นงานที่ทำเสร็จแล้วมาให้ให้นักเรียนดูแล้วอธิบายแต่ละส่วนว่าทำอย่างไร จากนั้นครูก็จะเริ่มทำการสร้างชิ้นงานในหน่วยนั้นๆ ตั้งแต่ขั้นแรกจนเสร็จครบทุกขั้นตอน 	<ul style="list-style-type: none"> - ระดับความรู้พื้นฐานของนักเรียน - ระดับความเข้าใจพื้นฐานในการสร้างชิ้นงาน - ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการสร้างงาน - แนวคิดในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน - เกณฑ์ในการผ่าน ควรไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
<ul style="list-style-type: none"> - การสาธิต อธิบาย ชักถามปฏิบัติตาม - หน่วยการเรียนรู้การจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน - กิจกรรมวงรอบที่ 1 - กิจกรรมวงรอบที่ 2 - กิจกรรมวงรอบที่ 3 	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะย่อย</p> <p>ครูนำเสนอส่วนย่อย ๆ ให้นักเรียนปฏิบัติตามไปที่ละขั้นโดยครูจะเริ่มทำส่วนย่อย ๆ อย่างช้า ๆ เพื่อให้นักเรียนทำตามไปพร้อม ๆ กัน ทีละขั้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การวางแผนปฏิบัติงาน - ระดับพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอผลงาน - วิพากษ์ผลงาน - สรุปประเด็น 	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย</p> <p>จากนั้นครูก็จะให้นักเรียนปฏิบัติเองโดยไม่มีการสาธิตหรือทำให้ดูแต่จะมีครูดูแลแนะนำอยู่ข้างๆ เพื่อนักเรียนจะได้ฝึกทักษะปฏิบัติด้วยตัวเอง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การวางแผนปฏิบัติงาน - ระดับพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปัจจัยป้อนเข้า	กระบวนการ	ผลลัพธ์
- ใบงานที่ 5 ความรู้เรื่องการจัดดอกไม้ - แบบทดสอบ จำนวน 25 ข้อ	ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ครูแนะนำเทคนิควิธีการในการสร้างชิ้นงานที่ง่ายแก่นักเรียน	- ระดับพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ - ระดับการปฏิบัติงาน ความรู้ความเข้าใจ - ระดับพฤติกรรม - ระดับคุณภาพผลงาน
	ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ นักเรียนเชื่อมโยงองค์ความรู้ต่าง ๆ จนสำเร็จ โดยสามารถสร้างชิ้นงานให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด จากนั้นผู้วิจัยเดินตรวจผลการปฏิบัติงาน	

บันทึกหลังสอน

ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

ผลการเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษา

.....

.....

แนวทางการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้

.....

.....

กิจกรรมเสนอแนะ

1. หลังเสร็จสิ้นประกาศิให้นักเรียนทราบคะแนนนักเรียนกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์ ดังกล่าว แสดงข้อความชื่นชมยินดีนักเรียน ส่วนกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ให้ปรับปรุงงานโดยร่วมกันทำใบงานในหัวข้อที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ
2. กิจกรรมเสนอแนะเพื่อพัฒนาความสามารถการคิดให้นักเรียนทำการประเมินและสะท้อนตนเอง หลังเสร็จสิ้นการเรียนรู้ (Self-Reflection)

แบบประเมินการวัดทักษะปฏิบัติการจัดการเรียนรู้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ
โดยใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวีส์ ในรายวิชางานประดิษฐ์ตามสมันิยม
เรื่องการประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมันิยม

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง

1. การให้คะแนนแต่ละข้อมีระดับคะแนนเป็น 3, 2 และ 1 ซึ่งผู้ประเมินต้องพิจารณาพฤติกรรมแต่ละขั้นตอน แล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในแต่ละขั้นตอนที่แนบมาพร้อมกับแบบประเมิน
2. ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนในแต่ละข้อ ตามระดับพฤติกรรมที่สังเกตเห็นว่าตรงกับเกณฑ์ที่กำหนด

รายการปฏิบัติ	คะแนน		
	3	2	1
1. นักเรียนอธิบายแต่ละขั้นตอนการทำงานได้			
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์กิจกรรมการทำงานได้			
3. นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนที่ครูผู้สอนสาธิตได้			
4. นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมได้			
5. นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วน สมบูรณ์ และตกแต่งให้สวยงามตามที่ครูกำหนด			
6. นักเรียนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรมได้			
7. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมได้เร็วขึ้น และเสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนด			
8. นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรมได้เองตั้งแต่ต้นจนจบ			
9. นักเรียนทำกิจกรรมออกมาถูกต้องสวยงามและครบถ้วนสามารถใช้งานได้			
10. นักเรียนสามารถสาธิตและอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้			
รวม			

เกณฑ์การประเมินทักษะการปฏิบัติ

คะแนน	ระดับความสามารถในการปฏิบัติ
	24 – 30 ระดับสูง
	17 – 23 ระดับปานกลาง
	10 – 16 ระดับต่ำ
	น้อยกว่า 10 ระดับปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินทักษะปฏิบัติ วิชางานประดิษฐ์ตามสมัณนิยม ระดับชั้น ปวช.

เรื่อง การประดิษฐ์งานประดิษฐ์ตามสมัณนิยม

การปฏิบัติ	เกณฑ์การให้คะแนน
1. อธิบายแต่ละขั้นตอนการทำงานได้	ให้คะแนน 1. เมื่ออธิบายขั้นตอนการทำงานได้ 1-4 ขั้นตอน 2. เมื่ออธิบายขั้นตอนการทำงานได้ 5 ขั้นตอนขึ้นไป 3. เมื่ออธิบายขั้นตอนการทำงานได้ถูกต้องทุกขั้นตอน
2. วิเคราะห์กิจกรรมการทำงานได้ครบถ้วน	ให้คะแนน 1. เมื่อสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ 1-4 ขั้นตอน 2. เมื่อสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ 5 ขั้นตอนขึ้นไป 3. เมื่อสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วน
3. ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ครูผู้สอนสาธิตได้	ให้คะแนน 1. เมื่อปฏิบัติตามที่ครูผู้สอนสาธิตได้ 1-4 ขั้นตอน 2. เมื่อปฏิบัติตามที่ครูผู้สอนสาธิตได้ 5 ขั้นตอนขึ้นไป 3. เมื่อปฏิบัติตามที่ครูผู้สอนสาธิตได้ครบถ้วน
4. นำองค์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมได้	ให้คะแนน 1. เมื่อเลือกใช้คำสั่งได้ถูกต้อง 1-4 คำสั่ง 2. เมื่อเลือกใช้คำสั่งได้ถูกต้อง 5 คำสั่งขึ้นไป 3. เมื่อเลือกใช้คำสั่งได้ถูกต้องครบถ้วน
5. สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วนสมบูรณ์ และตกแต่งให้สวยงามตามที่ครูกำหนด	ให้คะแนน 1. เมื่อเริ่มปฏิบัติกิจกรรมได้เอง 1-4 ขั้นตอน 2. เมื่อเริ่มปฏิบัติกิจกรรมเองได้ 5 ขั้นตอนขึ้นไป 3. เมื่อสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วน สมบูรณ์ และตกแต่งให้สวยงามตามที่ครูกำหนด
6. สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรมได้	ให้คะแนน 1. เมื่อสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรมได้เมื่อมีครูคอยช่วยเหลือเท่านั้น 2. เมื่อสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรมได้เองบ้าง และครูคอยชี้แนะบ้าง 3. เมื่อสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

การปฏิบัติ	เกณฑ์การให้คะแนน
7. ปฏิบัติกิจกรรมได้เร็วขึ้น และเสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนด	ให้คะแนน 1. เมื่อเมื่อหมดเวลาแล้วเพิ่งจะเริ่มปฏิบัติ 2. เมื่อปฏิบัติได้เร็วขึ้นแต่เสร็จไม่ทันเวลา 3. เมื่อปฏิบัติกิจกรรมได้เร็วขึ้น และเสร็จภายในเวลาที่ครูกำหนด
8. สามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรมได้เองตั้งแต่ต้นจนจบ	ให้คะแนน 1. เมื่อสามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรมได้เอง 1-4 ขั้นตอน 2. เมื่อสามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรมได้เอง 5 ขั้นตอนขึ้นไป 3. เมื่อสามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรมได้เองตั้งแต่ต้นจนจบ
9. ทำกิจกรรมออกมาถูกต้องสวยงาม และครบถ้วนสามารถใช้งานได้	ให้คะแนน 1. เมื่อทำกิจกรรมออกมา 1-4 ส่วน 2. เมื่อทำกิจกรรมออกมา 5 ส่วนขึ้นไป 3. เมื่อทำกิจกรรมออกมาถูกต้องสวยงามและครบถ้วน
10. สามารถสาธิตและอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้	ให้คะแนน 1. เมื่อสามารถสาธิตและอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้ 1-4 ขั้นตอน 2. เมื่อสามารถสาธิตและอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้ 5 ขั้นตอนขึ้นไป 3. เมื่อสามารถสาธิตและอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้ครบถ้วน

เกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน/ผลงาน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ประเภทวิชาคหกรรม หน่วยที่..... เรื่อง.....

รายการ	ระดับคุณภาพ		
	ดีมาก (2)	ดี (1)	ปรับปรุง (0)
1. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์	เตรียมวัสดุอุปกรณ์ครบถ้วนพอเหมาะพอดี และปฏิบัติงานได้	เตรียมวัสดุอุปกรณ์ไม่ครบ แต่พอดี และปฏิบัติงานได้	เตรียมวัสดุอุปกรณ์ไม่ครบถ้วนไม่พอเหมาะพอดี และปฏิบัติงานไม่ได้
2. ความเหมาะสม/ถูกต้อง	รูปทรง สัดส่วนของงานที่ทำเสร็จเหมาะสมดีมาก ปฏิบัติงานตามขั้นตอนถูกต้องดีมาก	รูปทรง สัดส่วนของงานที่ทำเสร็จไม่เหมาะสม ปฏิบัติงานตามขั้นตอนถูกต้องดี	รูปทรง สัดส่วนของงานที่ทำเสร็จแล้วไม่เหมาะสม ปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามขั้นตอน
3. ความประณีต สวยงาม	งานที่ทำมีความประณีตสวยงามดีมาก	งานที่ทำมีความประณีตสวยงามอยู่ในระดับพอใช้	งานที่ทำมีความประณีต สวยงามน้อย ต้องปรับปรุง
4. ผลงานเสร็จทันเวลา	ทำงานเสร็จก่อนหรือตามเวลาที่กำหนด	ทำงานเสร็จหลังเวลาที่กำหนด 1-5 นาที	ทำงานเสร็จหลังเวลาที่กำหนดเกิน 5 นาที
5. มีกิจนิสัยในการทำงานที่ดี	ปฏิบัติงานด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประณีต รอบคอบ ปลอดภัย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และรักษาสิ่งแวดล้อม	ปฏิบัติงานด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประณีต แต่ไม่รอบคอบ หรือไม่ปลอดภัย หรือใช้ทรัพยากรไม่ประหยัดหรือไม่รักษาสิ่งแวดล้อม	ปฏิบัติงานไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย และไม่ประณีต หรือไม่รอบคอบ ไม่ปลอดภัย หรือใช้ทรัพยากรไม่ประหยัดหรือไม่รักษาสิ่งแวดล้อม

แบบประเมินผลงานของผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ระดับชั้น.....สาขา..... รายวิชา.....รหัส.....

ชื่อนามสกุล.....ชั้น.....

1. การประเมินขบวนการทำงาน	รวม 8 คะแนน		คะแนนที่ได้
1.1 ความพร้อมในการจัดเตรียมวัสดุ-อุปกรณ์	2		
1.2 การให้ความร่วมมือในการทำงาน	2		
1.3 การให้สีสันของชิ้นงาน	2		
1.4 ผลงานเสร็จทันเวลาที่กำหนด	2		
2. การประเมินผลงาน	รวม 22 คะแนน		รวม
2.1 รูปทรงผลงานได้สัดส่วน	5		
2.2 ความสมดุลงาน	5		
2.3 ขนาดและความเหมาะสมกับโอกาส	10		
2.4 การดูแลรักษาความสะอาด	2		
3. การประเมินลักษณะนิสัย	รวม 10 คะแนน		รวม
3.1 กิจนิสัยที่ดีในการปฏิบัติงาน	2		
3.2 การประหยัด	2		
3.3 การเก็บรักษาอุปกรณ์	2		
3.4 การเข้าเรียนตรงเวลา	2		
3.5 ความสะอาดหลังปฏิบัติงาน	2		
	รวม 40 คะแนน		รวม
รวมทั้งสิ้น			

สรุปการประเมิน

คะแนนระหว่าง 36 – 40 คะแนน (90-100%) หมายถึง มีทักษะดีมาก

คะแนนระหว่าง 32 – 25 คะแนน (80-89%) หมายถึง มีทักษะดี

คะแนนระหว่าง 28 – 31 คะแนน (70-79%) หมายถึง มีทักษะดีปานกลาง

คะแนนระหว่าง 24 – 27 คะแนน (60-69%) หมายถึง มีทักษะดีพอใช้

คะแนนระหว่าง 0 – 23 คะแนน (0-59%) หมายถึง มีทักษะที่ต้องปรับปรุง

คะแนนรวมภาคปฏิบัติตั้งแต่ 30 คะแนน ขึ้นไป (70%) หมายถึง ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคลของนักเรียน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ระดับชั้น..... สาขางาน.....

รายวิชา.....รหัส.....

เกณฑ์การประเมิน 3 - ดี , 2 - ปานกลาง , 1 - ต้องปรับปรุง

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ความพร้อม วัสดุ-อุปกรณ์	การ ตรงต่อ เวลา	ความ รับ ผิด ชอบ	การ รักษา ความ สะอาด	การร่วม กิจกรรม กลุ่ม

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(นางสาวภัทราวดี ศรีรักษ์)

...../...../.....

แบบประเมิน
คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อผู้ประเมิน/กลุ่มประเมิน.....

ชื่อกลุ่มรับการประเมิน.....

ประเมินผลครั้งที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง.....

ที่	คุณลักษณะ/พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับพฤติกรรม		คะแนนที่ได้
		เกิด= 1	ควรปรับปรุง = 0	
1	ความมีมนุษยสัมพันธ์แสดง: กิริยาท่าทางสุภาพต่อผู้อื่น			
2	ความมีวินัย :ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ และข้อตกลงต่างๆ ของสถาบันการศึกษา ได้แก่ แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ ข้อบังคับ ตรงต่อเวลา			
3	ความรับผิดชอบ: มีการเตรียมความพร้อมในการเรียน			
4	ความซื่อสัตย์สุจริต :พูดความจริง			
5	ความเชื่อมั่นในตนเอง: กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง			
6	การประหยัด: ใช้วัสดุถูกต้องและเหมาะสมกับงาน			
7	ความสนใจใฝ่รู้: มีความกระตือรือร้นในการใฝ่หาความรู้ใหม่			
8	การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน:ไม่เสพสิ่งเสพติด			
9	ความรักสามัคคี: ร่วมมือในการทำงาน			
10	ความกตัญญูกตเวที:มีสัมมาคารวะต่อครู-อาจารย์อย่างสม่ำเสมอ ทั้งต่อหน้าและลับหลัง			

รวมคะแนนที่ได้ทั้งหมด = คะแนน

แบบประเมินผลงานของผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ระดับชั้น.....สาขางาน..... รายวิชา.....รหัส.....

ชื่อนามสกุล.....ชั้น.....

1. การประเมินขบวนการทำงาน	รวม 8 คะแนน		คะแนนที่ได้
1.1 ความพร้อมในการจัดเตรียมวัสดุ-อุปกรณ์	2		
1.2 การให้ความร่วมมือในการทำงาน	2		
1.3 การให้สีสันของชิ้นงาน	2		
1.4 ผลงานเสร็จทันเวลาที่กำหนด	2		
2. การประเมินผลงาน	รวม 22 คะแนน		รวม
2.1 รูปทรงผลงานได้สัดส่วน	5		
2.2 ความสมดุลย์ของงาน	5		
2.3 ขนาดและความเหมาะสมกับโอกาส	10		
2.4 การดูแลรักษาความสะอาด	2		
3. การประเมินลักษณะนิสัย	รวม 10 คะแนน		รวม
3.1 กิจนิสัยที่ดีในการปฏิบัติงาน	2		
3.2 การประหยัด	2		
3.3 การเก็บรักษาอุปกรณ์	2		
3.4 การเข้าเรียนตรงเวลา	2		
3.5 ความสะอาดหลังปฏิบัติงาน	2		
	รวม 40 คะแนน		รวม
รวมทั้งสิ้น			

สรุปการประเมิน

คะแนนระหว่าง ๓๖ - ๔๐ คะแนน (๙๐-๑๐๐%) หมายถึง มีทักษะดีมาก

คะแนนระหว่าง ๓๒ - ๒๕ คะแนน (๘๐-๘๙%) หมายถึง มีทักษะดี

คะแนนระหว่าง ๒๘ - ๓๑ คะแนน (๗๐-๗๙%) หมายถึง มีทักษะดีปานกลาง

คะแนนระหว่าง ๒๔ - ๒๗ คะแนน (๖๐-๖๙%) หมายถึง มีทักษะดีพอใช้

คะแนนระหว่าง ๐ - ๒๓ คะแนน (๐-๕๙%) หมายถึง มีทักษะที่ต้องปรับปรุง

คะแนนรวมภาคปฏิบัติตั้งแต่ ๓๐ คะแนน ขึ้นไป (๗๐%) หมายถึง ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

ภาพการจัดการเรียนรู้วงรอบที่ 1 เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทผ้า
กิจกรรมที่ 1 งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทผ้า

ภาพการจัดการเรียนรู้รู้งรอบที่ 2 เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทงานไทย
กิจกรรมที่ 2 งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทงานไทย

ภาพการจัดการเรียนรู้รอบที่ 3 เรื่องงานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทหินสี และลูกปัด
กิจกรรมที่ 3 งานประดิษฐ์ตามสมัยนิยมประเภทหินสี และลูกปัด

ประวัติ

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวภัทราวดี ศรีรักษ์
วันเดือนปีเกิด	27 กันยายน 2529
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	100 หมู่ 5 ถนนสาย 15 ตำบลสะเตงนอก จังหวัดยะลา 95000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู สาขาวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2553 ระดับปริญญาตรี วุฒิ ศษ.บ.คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- พ.ศ. 2558 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วุฒิ ปวส. วิทยาลัยการอาชีพเบตง
- พ.ศ. 2548 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วุฒิ ม.6 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน”

ผลงานทางวิชาการ/ผลงานการศึกษาวิจัย

- วิจัยในชั้นเรียน เรื่องการประดิษฐ์ชิ้นงาน งานประดิษฐ์เพื่อธุรกิจ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงาน (PROJECT BASED LEARNING) ภาคเรียนที่ 1/2565
- ครูที่ปรึกษา ผลงานสิ่งประดิษฐ์ประเภทที่ 6 สิ่งประดิษฐ์ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ “ว้าวท้องถิ่นมลายู” ประจำปีการศึกษา 2565
- การสร้างสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ เรื่องการจัดดอกไม้แบบสากล รายวิชาการจัดดอกไม้ รหัสวิชา 20406 – 2006 ภาคเรียนที่ 2/2565
- วิจัยในชั้นเรียน เรื่องการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ โดยการใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาการประดิษฐ์ตามสมัยนิยม รหัสวิชา 20406-2107 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา ภาคเรียนที่ 1/2566

แหล่งเผยแพร่งานวิจัยในชั้นเรียน <http://www.yvc.ac.th>